Предговор:

Додека ја завршуваме оваа серија лекции од Евангелието според Јован, навлегуваме во завршните сцени — последната седмица — од Христовиот живот на земјата. Речиси половина од целото Евангелие според Јован е посветено токму на овој период. Јован „многу се радувал на Христовата наклоност." — *Посветен живот, стр. 53*. Поради таквата блискост, апостоловите размислувања за жртвата на Спасителот се многу длабоки.

По Господовото вознесение, „Јован бил повикан во Рим за да му се суди заради неговата вера. На властите во Рим науката на Јована им била неточно претставена. Лажните сведоци го обвинувале дека шири бунтовничка ерес. Непријателите на ученикот се надевале дека со ваквите обвинениј ќе постигнат тој да биде осуден на смрт.

Во својата одбрана Јован одговарал јасно и убедливо, и со таква едноставност и искреност, што неговите зборови оставале силен впечаток. Оние што го слушале биле изненадени од неговата голема мудрост и речитост. Меѓутоа, колку неговото сведоштво станувало поубедливо, омразата на неговите непријатели станувала подлабока. Императорот Домицијан бил исполнет со гнев. Тој не можел да ги оспори доказите на овој верен Христов претставник, ниту пак бил во состојба да ѝ се противставува на силата што ја придружувала вистинитоста на Јовановото излагање; па сепак, решил засекогаш да го замолкне неговиот глас.

„Јована го фрлиле во котел со врело масло, но Господ му го спасил животот на својот верен слуга исто онака како што ги избавил тројцата Евреи од вжарената печка. Кога биле изговорени зборовите: „Така нека пропадне секој што верува во тој измамник, Исус Христос Назареќанецот", Јован рекол: 'Мојот Господ стрпливо поднесуваше сè што можеа да измислат сатаната и неговите ангели за да го понижат и да го мачат. Тој го даде својот живот за да го спаси светот. Јас се гордеам што ми е дозволено да страдам за Неговото дело. Јас сум слаб, грешен човек. Христос беше свет, невин и простодушен. Тој не стори никаков грев, ниту кога и да е изусти лага.'

Овие зборови оставиле силен впечаток врз сите присутни, и истите луѓе што го фрлиле во котелот со врело масло, го извадиле од него." - *Делата на апостолите 569,570*.

Победоносниот христијански живот што го искуси возљубениот Јован е достапен и за нас денес. Да запаметиме дека: „Добро би било, кога секој ден би поминувале еден час во размислување за Христовиот живот. Треба да размислуваме за секој миг од Тој живот, за во мислите да го оживееме секој настан, а посебно завршните настани. Додека размислуваме за Неговата голема жртва поднесена заради нас, нашата доверба во Него ќе биде попостојана, нашата љубов ќе зајакнува, а неговиот Дух сè подлабоко ќе не исполнува. Ако сакаме на крај да бидеме спасени, мораме да ја научиме поуката за покајанието и за понизноста во подножјето на крстот." - *Копнежот на вековите, 83*.

Нека Светиот Дух го води нашето срце и ум додека размислуваме за овие последни сцени од земниот живот на нашиот возљубен Искупител!

Одделот за Саботна школа при Генералната конференција

Дар во првата сабота

Сабота, 4 октомври 2025.

За мисијата во Лесото, Јужна Африка

Лесото е мала земја без излез на море; се наоѓа внатре во територијата на Јужноафриканската Република, но е основана како посебна, независна држава во 1822 година. Лесото е многу планинска земја и се одликува со уникатни временски услови, со многу студени, а често и снежни зими.

Од околу 2,3 милиони жители, повеќе од 49% се римокатолици, а потоа следуваат верници од различни христијански и нехристијански религии. Во 2021 година, Реформното движење на Адвентистите на Седмиот Ден пристигна во Лесото преку мисионери од Зимбабве. Овие браќа доаѓаа од својата татковина за да ја пренесат адвентната порака на душите во западните градови Масеру и Мафетенг, одговарајќи на повикот за држење на четвртата заповед така како што ни е откриено во Светото Писмо.

Веста на реформацијата допре до Француска Полинезија во 1982 година со посетата на братот А. К. Сас. Првите членови, нив 24, беа крстени една година подоцна. Веста за евангелието продолжи да се шири по овие острови и оттогаш се формирани неколку црковни групи.

Оваа вест допре до повеќе од 600 луѓе, кои го потврдија своето разбирање за саботата, а 259 од нив започнаа да присуствуваат на богослужби. Во април 2023 година, по Божја милост, беа крстени 14 лица — како прв плод од овие мисионски напори. Црквата сега е официјално регистрирана и активно делува во оваа земја.

Во моментов постои голема потреба за изградба на молитвен дом, имајќи предвид дека како црква делуваме од домови и изнајмени простории. Нашиот најголем предизвик е тоа што стапката на невработеност во оваа земја е многу висока, а нашите членови се без редовна работа. Дополнително, граѓаните се длабоко поврзани со своите културни обичаи.

Поради тоа, понизно им се обраќаме на сите браќа и сестри ширум светот со молба љубезно да ни помогнат во следново:

•Да купиме парче земја и изградиме скромен молитвен дом со простории, кој ќе биде светилник за посетителите и заинтересираните души;

•Да основаме училиште што ќе им помогне на младите. За жал, Лесото е полн со невработена младина што живее во финансиски неповолна положба и затоа ја напушта школата;

•Да набавиме шатори и столици за одржување на состаноци;

•Да обезбедиме комбе со 18 седишта за превоз на души до нашите состаноци;

•Да набавиме печатарска машина за издавање на наша литература.

Нека оние кои ќе ги допре Светиот Дух – од блиските и далечните краишта, млади и стари, мажи и жени – великодушно придонесат за овие посебни потреби. А Бог сигурно ќе ги надомести нивните паричници.

Нека Господ продолжи обилно да ве благословува однапред за вашите срдечни дарови за изградбата на Молитвениот дом и за мисионските проекти овде. Амин.

Вашите браќа и сестри од Лесото

Исус пред Ана и Кајафа

„Тој беше измачуван, но страдаше доброволно и устата Своја не ја отвораше; како јагне Тој беше одведен на колење, и како што е овцата пред стрижачите свои безгласна, така и Тој не ја отвори устата Своја" (Исаија 53:7).

Предлагаме да прочитате: *Копнежот на вековите, стр. 698–715.*

„Христос не малаксал ниту бил обесхрабрен, па и Неговите ученици морале да покажат исто толку цврста вера. Требало да живеат како што живеел Тој, да работат како што работел Тој, бидејќи тие се надеваат во Него како во свој голем Поглавар и Учител." — *Копнежот на вековите, 679.*

1. ПРЕД ЕВРЕЈСКИТЕ СТАРЕШИНИ

Нед, 28 сеп

а. По апсењето во Гетсиманија, пред кого беше насилно одведен Исус? Јован 18:12–14; Матеј 26:57.

„Ана бил глава на свештеничкото семејство, кое заземало клучна положба во вршењето на црковните обреди, па народот од почит кон неговата старост го признавал за првосвештеник. Барале негов совет и го прифаќале како Божји глас. Како заробеник на свештеничката власт, Исус прво бил изведен пред него. Тој морал да присуствува при испитувањето на затвореникот, зашто се плашеле дека помалку искусниот Кајафа нема да ја оствари целта на која тие работеле. Овој пат морала да се искористи неговата итрина, лукавост и подлост, бидејќи Христос во секој случај морал да биде осуден." – *Копнежот на вековите, 698.*

б. Кои ученици од далеку го следеле Христовото судење? Јован 18:15.

„Бидејќи го напуштиле својот Учител при апсењето во градината, двајца Негови ученици се осмелиле на извесна далечина да ја следат толпата што го водела Исуса. Тоа биле Петар и Јован. Свештениците го препознале Јован како добро познат Исусов ученик и му дозволиле да влезе во предворјето, надевајќи се дека, кога ќе го види понижувањето на својот Водач, ќе ја презре идејата дека Тој може да биде Божји Син. Јован прозборел во корист на Петар и добил дозвола и за него да влезе." – *Копнежот на вековите, 710.*

а. Каде се сместил Петар? Јован 18:16,18.

„Некои од учениците се осмелиле да влезат во судницата и да бидат сведоци на Исусовото сослушување и судење. Тие очекувале дека Тој ќе ја употреби Својата божествена моќ и дека ќе се ослободи од рацете на Своите непријатели, казнувајќи ги заради нивното свирепо постапување кон Него... Тие не верувале дека Тој би умрел. Сè уште не ги напуштала надежта дека Тој ќе се подигне во сила и со Својот авторитетен глас ќе ја растера крвожедната толпа како што тоа го направил кога од храмот ги истерал оние кои Божјиот дом го претвориле во пазар, и кога бегале пред Него како пред чета вооружени војници. Учениците се надевале дека Исус ќе ја покаже својата сила и на тој начин на сите ќе им докаже дека Тој навистина е Цар Израелски." – *Рани списи, 171.*

„Во дворот бил запален оган, бидејќи тоа бил најстудениот час во текот на ноќта непосредно пред осамнувањето. Една група се собрала околу огнот и Петар во брзоплета самодоверба го зазел своето место меѓу нив. Тој не сакал да го препознаат како Исусов ученик. Мешајќи се безгрижно со мноштвото присутни, тој се надевал дека ќе го сметаат како еден од оние кои тука Го довеле Исуса." – *Копнежот на вековите, 710.*

б. На кој начин се одрекол Петар од својот Господ? Јован 18:17, 25–27; Лука 22:56–60.

„По предавството откако Исус бил одведен на сослушување, Петар одел зад него. Бил многу загрижен и сакал да види што ќе се случува со Исуса. Меѓутоа, кога го обвиниле дека и тој е еден од Христовите ученици, се исплашил за својата безбедност и изјавил дека не Го познава тој Човек." – *Рани списи, 169.*

„Петар не сакал луѓето околу него да дознаат кој е тој. Преправајќи се дека е рамнодушен, тој стапил на непријателска почва и со тоа станал лесен плен на искушение. Кога би бил повикан да се бори за својот Учител, тој би бил храбар војник; но кога на него бил вперен прстот на презир, тој се однесувал како кукавица. Многумина не се притеснуваат активно да се борат за својот Господ, но потсмевот ги наведува да се откажат од својата вера. Дружејќи се со оние кои треба да ги избегнуваат, тие се изложуваат на искушенија. Тие го повикуваат непријателот да ги искушува и наведени се да кажат и да го сторат она што во други околности никогаш не би го направиле. Христовиот ученик, кој во наше време ја прикрива својата вера од страв од страдање или прекор, исто така се откажува од својот Господ, како што го направил тоа Петар во судското предворје." – *Копнежот на вековите, 712.*

3. ПЕТРОВОТО ОБРАЌАЊЕ

Вто, 30 сеп

а. Откако по третпат се одрече од Учителот и го слушна пеењето на петелот, на што се сети Петар и што направи? Матеј 26:75; Марко 14:72.

_____

„Додека понижувачките заклетви уште биле на усните на Петар и додека во ушите сè уште му одекнувало кукурикањето на петелот, Спасителот се свртел од намуртените судии и погледнал директно во својот беден ученик. Во истиот миг и Петар го насочил својот поглед кон Учителот. Во Неговиот благ израз на лицето видел длабоко сожалување и тага, без најмала трага од лутина.

Гледајќи го тоа бледо, измачено лице, тие треперливи усни, тој поглед на сожалување и простување, срцето на Петар било како погодено од стрела. Неговата совест се разбудила. Спомените почнале да оживуваат. Тој се сетил на ветувањето дадено пред само неколку часа дека е подготвен со својот Господ да оди и во затвор и во смрт. Се сетил колку му било тешко, кога Спасителот во горната соба му рекол дека уште истата ноќ трипати ќе се одрече од Него. Пред само неколку моменти Петар дал изјава дека не го познава Исуса, но сега со длабока тага сфатил Колку Учителот го познавал него и колку точно го прочитал неговото срце, нешто што не му било познато ниту на него самиот.“ – *Копнежот на вековите, 712,713.*

б. Каде отиде пониженият ученик? Лука 22:62 Која беше причината за неговиот голем грев?

„Побрзал во самотија и во темнината на ноќта, не знаејќи каде оди ниту грижејќи се за тоа. Конечно се нашол во Гетсиманија. Во мислите му оживеала сцената од пред неколку часа. Пред него се покажало измаченото лице на неговиот Господ, извалкано со крвава пот и измачено од душевна болка. Со горко каење се сетил како Исус плачел и доживувал агонија, молејќи во осаменост, додека тие, чија должност била да Му се придружат во тој тежок час, мирно спиеле...

Петар сам го подготвил патот за својот голем грев со тоа што спиел, тогаш, кога на Христово барање требало да бдее и да се моли. Сите ученици претрпеле голема загуба поради тоа што спиеле во тој критичен момент. Христос знаел низ каква огнена проба ќе поминат. Знаел како сатаната ќе настојува да ги парализира нивните сетила, така што нема да бидат подготвени за пробата. Заради тоа им упатил опомена. Кога тие часови во градината би ги поминал во бдеење и молитва, Петар не би бил оставен да се потпира на својата слаба човечка сила. Тој не би се откажал од својот Господ.“ – *Копнежот на вековите, 713,714.*

4. ХРИСТОВОТО СОСЛУШУВАЊЕ

Сре, 1 окт

а. Кое прашање му поставил Ана на Исус? Јован 18:19.

„Ако се докаже дека (Исус) е и бунтовник, ќе се обезбеди осуда и од страна на Римјаните. Ана се обидувал прво да го изнесе ова второ обвинување. Му поставил прашање на Исуса во врска со Неговите ученици и за Неговото учење, со надеж дека затвореникот ќе каже нешто што ќе му даде материјал за понатамошна постапка. Мислел дека од Него ќе извлече некоја изјава, која би ја протолкувал како доказ дека настојувал да основа некое тајно друштво со цел да воспостави едно ново царство. Тогаш свештениците би можеле да го предадат на Римјаните, како човек кој го нарушува мирот и го повикува народот на бунт." – *Копнежот на вековите, 698.*

б. Опишете го искушението на трпението што го поднесе Исус. Јован 18:20–23; Исаија 53:7.

„По овој одлучен одговор Ана бил замолчен... Еден од Неговите помошници, исполнет со гнев што Ана не можел веќе ништо да каже, Го удрил Исуса по лице и му рекол: 'Така ли му одговараш на првосвештеникот?'"

(Христос) не изговорил никакви лути зборови на одмазда. Неговиот мирен одговор доаѓал од едно безгрешно, трпеливо и нежно срце, кое не дозволувало да биде предизвикано.

Христос длабоко страдал поради овие навреди и подбивања. Од рацете на суштествата кои Тој ги создал и за кои толку се жртвувал, поднесувал секакви навреди и понижувања. Неговите страдања биле во сообразност со совршенството на Неговата светост и Неговата омраза кон гревот. Целиот тек на сослушување и истрага од страна на луѓето кои постапувале како демони, за Него претставувало постојано жртвување. За Него било одвратно што бил опкружен од човечки суштества, кои биле целосно под власт на сатаната. Знаел дека во еден момент, со еден блесок на Својата божествена сила, можел да ги претвори Своите свирепи мачители во прав. Тој факт го направил Неговото искушение уште потешко.

Евреите очекувале Месија кој би се открил со видливо манифестирање на сила, кој со еден блесок на Својата надвладувачка волја ќе го измени текот на човечките мисли, принудувајќи ги да ја признаат Неговата надмоќ. На тој начин, Тој, според нивното сфаќање, би го обезбедил Своето издигнување и би ги задоволил нивните амбициозни надежи. Затоа Христос, кога бил третиран со презир, бил во тешко искушение да го покаже Својот божествен карактер. Со еден збор, со еден поглед можел да ги принуди Своите прогонувачи да признаат дека Тој е Господар над царевите и владетелите, свештениците и храмот. Меѓутоа, Неговата тешка задача се состоела во тоа да ја задржи положбата што ја одбрал, кога се изедначил со човечкиот род". – *Копнежот на вековите, 700.*

5. ОСУДЕН ЗАТОА ШТО ГО ОТКРИ СВОЈОТ ИДЕНТИТЕТ

Чет, 2 окт

а. Не наоѓајќи ниту еден убедлив доказ со кој би можел да го осуди Исус, кое прашање му го постави Кајафа на Спасителот? Матеј 26:63.

б. Што му одговори Христос на Кајафа и на кој начин беше овој одговор беше искористен како наводен доказ против Него? Матеј 26:64–66.

_____

„Конечно, Кајафа ја подигнал својата десна рака кон небото и се обратил на Исуса со зборови на свечена заклетва: 'Те заколнувам со живиот Бог да ни кажеш дали си Ти Христос, Синот Божји?'

На ова барање Исус не можел да не одговори. Имало моменти кога требало да се молчи и моменти кога требало да зборува. Тој не зборувал, сè додека прашањето не Му било непосредно упатено. Знаел дека одговорот на ова прашање сигурно ќе Го однесе во смрт. Меѓутоа, тоа барање го упатил оној кој бил признаен како најголем авторитет на народот и тоа во име на Семоќниот. Христос не можел да пропушти да покаже должна почит кон законот. И уште повеќе од тоа; било поставено прашање за Неговиот однос со Таткото. Тој јасно морал да го изнесе Својот карактер и Својата мисија. Исус им рекол на Своите ученици: 'Секој што ќе Ме признае Мене пред луѓето, ќе го признаам и јас него пред Мојот небесен Татко'. (Матеј 10:32) Сега со личен пример ја повторил таа поука.

Секое уво било напрегнато да слушне и сите погледи биле вперени во Неговото лице, кога одговорил: 'Ти кажа'. Изгледало дека небесна светлина го осветлувала Неговото бледо лице, кога додал: 'Но Јас ви кажувам дека отсега ќе го видите Синот Човечки како седи од десната страна на Силата и како доаѓа на небесните облаци'". – *Копнежот на вековите, 706,707*.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

Пет, 3 окт

1. На кои искушенија треба да им се спротивставам за да избегнам да се одречам од својот Господ?
2. Кој грев би го сторил ако ја сокријам својата вера?
3. Дали целосно го разбирам, како што го разбра Петар, значењето на вистинското покајание?
4. Опиши го дијалогот помеѓу Ана и Исус.
5. Кое пророштво беше содржано во Исусовиот одговор до Кајафа?

Јуда Искариотски

„Исус им одговори: 'Не ли ве избрав дванаесетмина? Но еден од вас е ѓавол.' А зборуваше за Јуда Симонов Искариот, зашто тој, како еден од дванаесетте, сакаше да Го предаде" (Јован 6:70,71).

Предлагаме да прочитате: *Копнежот на вековите, 716–722.*

„(Јуда) ја прифатил положбата на Христов служител, но не дозволувал да го преобрази божествената сила. Сметал дека може да ги задржи своите сопствени судови и мислења и негувал склоност да ги критикува и обвинува другите." — *Копнежот на вековите, стр. 717.*

1. ПРВАТА СРЕДБА

Нед, 5 окт

а. Како Јуда го запознал Исус на почетокот на Неговата служба и што го привлече кон Учителот? Матеј 8:19.

_____

_____

„Додека Исус ги подготвувал учениците за нивното ракоположување, еден човек кој не бил повикан, го наметнувал своето присуство меѓу нив. Тоа бил Јуда Искариотски, кој тврдел дека е Христов следбеник. Тој истапил, барајќи да биде примен во потесниот круг на ученици." — *Копнежот на вековите, 293.*

„Јуда им се придружил на учениците, тогаш, кога народот веќе масовно одел по Христа. Додека како маѓепсани ги слушале Христовите зборови во синагогата, на брегот на езерото или на гората, Неговите поуки ги раздвижувале нивните срца. Јуда видел како болните, хромите и слепите доаѓале кај Исуса. Видел како оние на смртна постела ги подига на своите нозе. Бил очевидец, кога Спасителот со силата на Својата Реч ги исцелувал болните, ги истерувал демоните и ги воскреснувал мртвите. Лично го почувствувал доказот на Христовата сила. Бил осведочен дека Христовото учење е повозвишено од сè што слушнал порано. Го засакал големиот Учител и сакал да биде со Него. Чувствувал желба да се промени во карактерот и животот и се надевал дека благодарение на врската со Исуса ќе успее да го постигне тоа." — *Копнежот на вековите, 716,717.*

2. ПРИМЕН ВО АПОСТОЛСКА СЛУЖБА

Пон, 6 окт

а. На кој начин Исус одговорил на Јудиниот предлог да заземе положба меѓу дванаесеттемина, и како реагирале другите ученици? Матеј 8:20.

_____

_____

„Јуда верувал дека Исус е Месијата, па се надевал дека пристапувајќи им на апостолите ќе си обезбеди себеси висока положба во новото царство. Таа надеж Исус сакал да ја запре со изјавата за Својата сиромаштија.

Учениците биле желни Јуда да стапи во нивните редови. Неговата надворешност била импресивна и тој бил човек со остра проникливост и лидерски способности, па го препорачале на Исуса како човек кој би можел многу да му помогне во Неговото дело. Биле изненадени што Исус толку студено го примил.

Тие биле многу разочарани што Тој не настојувал да обезбеди соработка со Израелските водачи. Сметале дека згрешил што не го зајакнал Своето дело, обезбедувајќи поддршка од овие влијателни луѓе. Ако го одбиел Јуда, тие би се сомневале во своите умови за мудроста на нивниот Учител. Подоцнежната историја на Јуда ќе им покаже Колку е опасно да се дозволи каков било световен обѕир да влијае на одлуката дали луѓето се соодветни за Божјото дело. Соработниците чија соработка учениците толку ја посакувале, би го предале делото во рацете на неговите најлоши непријатели." — *Копнежот на вековите, 294.*

б. Што е напишано за Јуда како апостол? Матеј 10:2–4; Јован 6:64.

_____

„Спасителот не го отфрлил Јуда. Му дал место меѓу дванаесетминатa. Му доверил да го извршува делото на евангелист. Го обдарил со сила да ги исцелува болните и да ги истерува ѓаволите. Меѓутоа, Јуда не дошол до точка целосно да му се предаде на Христа. Не се откажал од своите световни амбиции и од љубовта кон парите. Ја прифатил положбата на Христов служител, но не дозволувал да биде преобразен од божествената сила. Сметал дека може да ги задржи своите сопствени судови и мислења и негувал склоност да ги критикува и обвинува другите." — *Копнежот на вековите, 717.*

в. Како била претскажана Јудината издаја? Јован 6:70–71; 13:9–10; Псалм 41:9.

3. ЛУКАВ КАРАКТЕР

Вто, 7 окт

а. Опишете ја разликата меѓу сликата што учениците ја имале за Јуда и неговиот вистински карактер и скриени мотиви. Јован 12:6.

_____

„Јуда бил високо ценет од страна на учениците и тој имал големо влијание врз нив. Самиот тој имал високо мислење за своите способности и на своите браќа гледал како на многу поинфериорни од него во поглед на расудувањето и способностите. Мислел дека тие не ги гледале своите можности и не ја користеле предноста на околностите. Според неговото мислење, црквата нема никогаш да напредува со толку кратковиди луѓе како водачи. Петар бил избувлив и делувал без размислување. Јован, кој како драгоценост ги чувал вистините кои паѓале од Исусовите усни, според мислењето на Јуда, бил слаб финансиер. Матеј, воспитан да биде точен во сè, многу внимавал на чесноста и секогаш размислувал за Христовите зборови и бил толку обземен со нив, па според мислењето на Јуда, бил неспособен за каква било остроумна и далекусежна работа. Така Јуда ги резимирал сите ученици, па си ласкал себеси дека црквата често би се нашла во тешка и непријатна ситуација, кога не би била неговата способност за вешто управување. Јуда се сметал себеси за толку способен човек, што никој не можел да го надитри. Според неговото мислење тој претставувал чест за делото и секогаш се прикажувал како таков...

Скромните парични приходи кои доаѓале во негови раце претставувале постојано искушение за него. Често, кога ќе направел некоја мала услуга за Христа или ќе посветил дел од своето време за верски цели, се исплаќал себеси од тој скромен фонд. Во Неговите очи, тие изговори биле доволни да ги оправдаат неговите постапки, но во Божји очи тој бил крадец." — *Копнежот на вековите, 717.*

б. Во која ситуација Јуда јасно го открил својот вистински карактер? Јован 12:3–5; Матеј 26:14–16. Како Исус се обидувал да му помогне.

_____

„Јуда бил слеп за сопствените слабости, па Христос го поставил на положба каде што имал можност да ги воочи и да ги поправи. Како благајник на Христовите ученици, тој бил повикан да се грижи за потребите на таа мала група ученици и да ги ублажува потребите на сиромашните во нивната неволја... Служејќи им на другите, Јуда можел да развие дух на несебичност. Меѓутоа, иако секој ден ги слушал Христовите поуки и бил сведок на Неговиот несебичен живот, Јуда им попуштал на своите себични склоности." — *Копнежот на вековите, 717.*

а. На кој начин Христос се обидувал да допре до срцето на алчниот апостол? Јован 12:7–8.

„Спасителот го прочитал срцето на Јуда; ја знаел сета длабочина на беззаконието во која тој ќе падне, доколку не биде избавен од Божјата благодат. Доведувајќи го овој човек во врска со Себе, го ставил во положба од ден на ден да биде во допир со излевањето на Неговата несебична љубов. Кога Јуда би го отворил своето срце на Христа, божествената благодат би го истерала демонот на себичност, па дури и тој би станал учесник во Божјото царство.

Бог ги зема луѓето онакви какви што се, со сите човечки црти на карактерот и ги обучува за Својата служба, доколку сакаат да бидат воспитувани и да учат од Него. Тие не се избрани затоа што се совршени, туку и покрај својата несовршеност, преку познавањето и применувањето на вистината во животот и преку Христовата благодат, да бидат преобразени во Неговиот лик.

Јуда имал исти можности како и останатите ученици. Ги слушал истите драгоцени поуки. Меѓутоа, применувањето на вистината во животот, како што барал Христос, било во спротивност со намерите и желбите на Јуда и тој не сакал да се откаже од своите погледи за да прими мудрост од Небото." — *Копнежот на вековите, 294,295.*

б. Опишете ги пастирските особини што нашиот Добар Пастир ги покажал кон Јуда. Псалм 77:9; 86:15.

„Колку нежно постапувал Спасителот кон човекот, кој требало да го предаде! Исус во Своето учење зборувал за начелото на добродетелта, кое удира во коренот на алчноста. Тој на Јуда му ја прикажал одвратната природа на лакомоста и тој ученик многупати сфаќал дека со тоа го опишува неговиот карактер и укажува на неговиот грев, но не сакал да ја признае и остави својата неправедност. Бил задоволен од себеси и наместо да се бори против искушението и понатаму ги следел своите измамнички постапки. Пред него бил Христос, жив пример на она што тој би морал да биде, доколку сакал да ги прими добивките од божественото посредување и служба; но поуките попусто допирале до неговите уши.

Исус никогаш не му упатил ниту еден остар укор поради неговата алчност, туку со божествено трпение го поднесувал тој човек, дури и кога јасно би му покажал дека го прочитал неговото срце како отворена книга. Тој пред него презентирал највозвишени мотиви за правење добро, така што Јуда за отфрлањето на небесната светлина немал никакво оправдување." — *Копнежот на вековите, 295.*

5. ЗАВРШЕН ЧИН

Чет, 9 окт

а. Кога Исус го вложи Својот последен напор во корист на Јуда – и што на крај направи несреќниот апостол? Јован 13:1–5, 10–14; 18:2–5.

_____

„Кога толпата влегла во градината, тој одел напред, а веднаш по него одел првосвештеникот. На Исусовите прогонувачи им дал знак, велејќи: 'Оној што ќе го бакнам, Тој е, држете го'. (Матеј 26:48) Сега се однесувал како да нема никаква врска со нив. Приближувајќи се кон Исуса, Го фатил за рака како Близок пријател. Со зборовите: 'Здраво, Рави!', Го бакнал неколку пати, преправајќи се дека плаче и сочувствува со Него во Неговата опасност.

Исус му рекол: 'Пријателе, зошто дојде?' Гласот болно му треперел, кога додал: 'Јуда, зар со бакнеж Го предаваш Синот Човечки?' Овој апел требало да ја разбуди совеста на предавникот и да го трогне неговото тврдо и упорно срце; меѓутоа честа, верноста и човечката нежност исчезнале од неговата душа." — *Копнежот на вековите, 695,696.*

б. Опишете го крајот на Јуда. Матеј 27:3–10.

„Пробивајќи се до судскиот престол, тој (Јуда) ги фрлил пред првосвештеникот сребрениците кои биле цена за предавството на својот Господ. Цврсто фаќајќи се за облеката на Кајафа, го преколнувал да Го ослободи Исуса, изјавувајќи дека Тој не направил ништо со што би заслужил смрт...

Подоцна, истиот ден, на патот кон Пилатовата судница до Голгота, стивнале повиците и подбивањата на злиот народ, кој Го водел Исуса на местото каде што требало да Го распнат. Поминувајќи покрај некое затскриено место, го виделе под едно суво дрво телото на Јуда. Тоа била една најодвратна сцена. Под товарот на неговото тело, јажето се скинало за кое се обесил на дрвото. При паѓањето, неговото тело било премногу осакатено и сега кучињата ненаситно го јаделе." — *Копнежот на вековите, 721, 722.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА :

Пет, 10 окт

1. **Кое предупредување треба да го прифатам гледајќи ја внатрешната слабост на Јуда?**
2. **Кои опасности можат да ме снајдат ако го стврднам своето срце како што тоа го направи Јуда?**
3. **Како треба да ги ценам искрените повици што Христос ги упатува кон мојата душа?**
4. **Која била Јудината мотивација кога се обидувал да заземе место меѓу дванаесеттемина?**
5. **Кои биле најголемите слабости на Јуда?**

Исус пред Пилат

„Пилат Го праша: ‘Што е тоа вистина?’ И кога го рече ова, излезе пак кај Јудејците и им рече: ‘Јас не наоѓам никаква вина во Него’" (Јован 18:38).

Предлагаме да прочитате: *Копнежот на вековите, 723–740.*

„Пилат прво ги погледнал луѓето што Го обвиниле Исуса, а потоа неговиот испитувачки поглед се задржал на Обвинетиот. Пилат имал работа со затвореници од секаков вид, но никогаш дотогаш пред него не бил изведен човек што носел обележје на таква добрина и благородност. На Неговото лице Пилат не видел никаков знак на вина, никаков израз на страв, никаква дрскост или пркос. Пред себе видел човек со мирно и достоинствено држење, на чие лице не видел никакви траги на злосторство, туку печат од Небото." — *Копнежот на вековите, 724.*

1. ОД ЕДЕН ДО ДРУГ

Нед, 12 окт

а. Каде Го одведоа Евреите Исус по завршувањето на сослушувањето кај Кајафа? Марко 15:1; Јован 18:28 (прв дел).

_____

„Во судницата на римскиот гувернер Пилат, Христос стоел врзан како затвореник. Бил опкружен со стража, а судницата брзо се полнела со набљудувачи. Надвор, покрај влезот се собрале судиите на Синедрионот, свештениците, поглаварите, старешините и џганот.

Откако Го осудил Исуса, Синедрионот му се обратил на Пилат да даде потврда за пресудата и за нејзино извршување." — *Копнежот на вековите, 723.*

б. Објаснете го лицемерието на еврејските водачи. Јован 18:28 (втор дел).

„Меѓутоа, тие еврејски поглавари не влегувале во римската судница. Според нивниот обреден закон, со тоа би се оскверниле и не би можеле да учествуваат во празнувањето на Пасха. Меѓутоа, во своето слепило тие не виделе колку убиствената омраза ги сквернавела нивните срца. Не виделе дека Христос е вистинското пасхално Јагне и дека тој голем празник го изгубил своето значење, бидејќи го отфрлиле Него." — *Копнежот на вековите, 723.*

2. ВО РИМСКАТА СУДНИЦА

Пон, 13 окт

а. Кое непријатно прашање им го поставил Пилат на еврејските водачи? Јован 18:29.

_____

„Христовата појава направила поволен впечаток на Пилат. Во Него се разбудило она што било добро во неговиот карактер. Тој слушал за Исуса и за Неговите дела. Сопругата му раскажала нешто за чудесните дела на галилејскиот Пророк, Кој исцелувал болни и подигал мртви. Сето тоа како сон оживеало во сеќавањето на Пилат. Се сетил на гласовите, кои во врска со тоа доаѓале од разни извори. Одлучил да ги праша Евреите какви обвинувања имаат против тој затвореник.

Кој е овој човек и зошто Го донесовте? прашал тој. „Какви обвинувања имате против Него?" Евреите биле збунети. Знаејќи дека не можат да ги поткрепат своите обвинувања против Христа, тие не сакале јавно сослушување." — *Копнежот на вековите, 724*.

б. Каков арогантен и двосмислен одговор му дале Евреите на Пилат? Јован 18:30.

_____

_____

„(Членовите на Синедрионот) се надевале дека ќе остават впечаток врз Пилат со свест за нивната важност и дека со тоа ќе го наведат да се сложи со нивното барање, не спроведувајќи никакви претходни испрашувања. Желно чекале нивната пресуда да биде потврдена, бидејќи знаеле дека оние кои биле очевидци на чудесните Христови дела можат да изнесат спротивни сведоштва од измислиците што тие сега повторно ги изнесувале." — *Копнежот на вековите, 724*.

в. Која изјава на Пилат дополнително ја отежна ситуацијата за свештениците? Јован 18:31.

_____

„(Свештениците) барале од Пилат да се потпре на нивната реч за Христовата вина и да ја одобри нивната пресуда. Одговорноста за последиците ја презеле на себе.

Пилат не бил ниту праведен, ниту совесен судија; но колку и да му недостигала морална сила, Сепак, одбил да одобри вакво барање. Не сакал да Го осуди Исуса, додека не се изнесе некакво обвинение против Него." — *Копнежот на вековите, 725*.

3. ПРИТИСОК ВРЗ ПИЛАТ

Вто, 14 окт

а. Враќајќи се во судницата, кое прашање му го поставил Пилат на Исус – и зошто? Јован 18:33.

_____

„Свештениците се нашле во дилема. Сфатиле дека мораат највешто да ја прикријат својата лицемерност. Не смееле да дозволат да изгледа дека Христос е уапсен од верски причини. Кога тоа би го изнеле како причина, нивното обвинување не би имало никаква важност во очите на Пилат. Морале да прикажат дека Исус работел против општите закони и тогаш би можел да биде осуден како политички престапник. Меѓу Евреите постојано доаѓало до нереди и бунтови против римската власт. Кон бунтовите од таков карактер, Римјаните биле многу строги и секогаш биле подготвени да задушат сè што би можело да доведе до побуна...

(Пилат) не верувал дека затвореникот ковал заговор против власта. Неговата кротка и понизна појава била во целосна нехармонија со тие обвинувања. Пилат бил уверен дека бил скован голем заговор за да се уништи еден невин човек, кој стоел на патот на еврејските достоинственици...

Пилата го изненадило Неговото држење. Дали овој човек не обрнува внимание на судењето затоа што не се грижи да го спаси Својот живот? се прашувал. Набљудувајќи како Исус без возвраќање ги поднесува навредите и потсмевот, Пилат почувствувал дека Исус не може да биде толку виновен како што тврдат тие бучни свештеници." — *Копнежот на вековите, 725,726.*

б. Како Исус одговори на прашањето на Пилат, и каква беше неговата реакција? Јован 18:34–35.

_____

„Сакајќи лично да ја дознае вистината од Него и да ја избегне вревата на мноштвото, Пилат повторно го прашал Исуса: 'Дали си Ти цар јудејски?'

Исус не одговорил директно на ова прашање. Тој знаел дека Светиот Дух се бори со Пилат настојувајќи да влијае на неговата совест и му дал можност да го признае своето осведочување. Тој прашал: 'Го кажуваш ли тоа сам од себе или други ти го кажаа тоа за Мене?' Со други зборови, дали Пилатовото прашање е засновано на обвинувањата на свештениците или на желбата да прими светлина од Христа. Пилат ја разбрал смислата на Неговите зборови, но во неговото срце се разбудила горделивост. Не сакал да го признае осведочувањето што го оптоварувало." — *Копнежот на вековите, 726.*

4. ПРИРОДАТА НА ХРИСТОВОТО ЦАРСТВО Сре, 15 окт

а. На кој начин Христос јасно ја објаснил природата на Своето царство за да биде разбрана од сите до крајот на земната историја? Јован 18:36.

„И денес во верскиот свет има многумина кои, како што веруваат, работат за воспоставување на Христовото царство како земно и временско владеење. Тие сакаат да го направат нашиот Бог владетел на царствата на овој свет, владетел во земните судови и кампови, законодавни сали, палати и пазари. Тие очекуваат Тој да владее со помош на легални закони, спроведени од човечката власт. И бидејќи Исус сега не е тука лично, тие самите ќе преземат на себе да дејствуваат наместо Него и ги спроведуваат законите на Неговото царство. Воспоставувањето на такво царство го претставува она што го посакувале Евреите во Христовото време. Во тоа време тие би го примиле Христа, кога Тој би имал волја да воспостави земно царство, и да го спроведе она што тие го сметале како Божји закон и нив да ги направи објаснувачи на Својата волја и претставници на Својата власт. Но Тој рекол: 'Моето царство не е од овој свет'. (Јован 18:36) Тој не сакал да го прими земниот престол." — *Копнежот на вековите, 509.*

б. На што нè потсетува Христос додека сме овде на земјата? Марко 12:17.

„Власта под која живеел Исус била изопачена и угнетувачка; секаде можеле да се видат ужасни злоупотреби принудувања, нетрпеливост и груба суровост. Сепак, Спасителот не се обидувал да спроведе граѓански реформи. Тој не ги нападнал националните злоупотреби, ниту ги осудувал непријателите на народот. Тој не се мешал во надлежноста или управувањето на оние кои се наоѓале на власт. Тој, Кој бил наш пример, не се мешал во земните власти, не затоа што бил рамнодушен кон човечките страдања, туку затоа што лекот не се наоѓал во човечките и надворешните мерки сами по себе. За да биде успешно, лекувањето мора да биде поединечно и срцето мора да се препороди.

Христовото царство не може да се воспостави со одлука на судовите, советите или законодавните собранија, ниту под покровителство на големите луѓе на овој свет, туку со имплантирање на Христовата природа во човечките синови, преку дејството на Светиот Дух." — *Копнежот на вековите, 509.*

„Соединувањето на црквата со државата, па тоа и да е во најмал степен, не го приближува светот кон црквата, како што се чини, туку, всушност, секогаш црквата ја приближува кон светот." — *Големата борба, 297.*

5. ПРОПУШТАЊЕ НА ЗЛАТНАТА ПРИЛИКА

Чет, 16 окт

а. Кое подлабоко прашање му поставил Пилат на Исус, и што покажува дека сепак не бил заинтересиран за одговорот? Јован 18:38.

_____

„Сепак Исус не го оставил (Пилат) без уште поголема светлина. Не одговарајќи непосредно на Пилатовото прашање, Тој јасно ја изложил Својата мисија во светот. Сакал Пилат да сфати дека Тој не копнее по земен престол...

Христос потврдил дека Неговата Реч сама по себе е клуч што ќе ја отвори тајната за оние кои се подготвени да ја примат. Таа во себе има посебна сила и тоа е тајната на ширењето на Неговото царство на вистината. Тој сакал Пилат да го сфати фактот дека неговата упропастена природа може да се обнови само со прифаќање на вистината, па таа ќе стане составен дел од него." — *Копнежот на вековите, 727.*

б. На кој начин Исус нежно се обидел да влијае врз совеста на Пилат? Јован 18:38.

_____

„Пилат посакал да ја дознае вистината. Неговиот ум бил збунет. Жедно ги прифатил зборовите на Спасителот, а неговото срце било поттикнато со голем копнеж да дознае што е всушност вистината и како може да се дојде до неа. 'Што е вистина?'; прашал, но не го дочекал одговорот. Викотницата, која доаѓала однадвор го потсетила за обврските во тој час, бидејќи свештениците, бучно барале брзо делување. Излегувајќи повторно пред Евреите, Пилат енергично објавил: 'Јас не наоѓам никаква вина во Него'.

Овие зборови на еден незнабожечки судија претставувале остра осуда на лукавството и невистините на израелските поглавари, кои Го обвинувале Спасителот." — *Копнежот на вековите, 727.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

Пет, 17 окт

1. **Како и Евреите, на кој начин можам и јас да западнам во опасноста да ја извртам вистинската смисла на „осквернувањето"?**
2. **Како и Пилат, во кои животни ситуации можам да се спротивставувам на тивкиот глас на совеста?**
3. **Каков вид притисок може да ме доведе во опасност да избегнам соочување со вистината?**
4. **Што очекувале Евреите од Пилат?**
5. **Прераскажи го разговорот меѓу Пилат и Исус.**

САБОТА, 25 ОКТОМВРИ 2025. **ЛЕКЦИЈА 4**

Исус пред Ирод

„Тој не направи грев, ниту, пак, во устата Негова се најде измама; кога на Него хулеа, Тој не им одвраќаше со хули; кога страдаше, не се закануваше, туку се потпираше на Оној Кој праведно суди. Тој сам ги носеше нашите гревови на крстот во телото Свое, та ослободени од гревовите да живееме за правдата: 'Преку Неговата рана се исцеливте'" (1 Петрово 2:22-24).

Предлагаме да прочитате: *Рани списи, стр. 172–175.*

„Христовата мисија на овој свет не се состоела во тоа да задоволи нечија бескорисна љубопитност. Тој дошол да ги исцели скршените по срце. Кога би можел да каже каков било збор за да ги залечи раните во душите заболени од грев, Тој не би молчел. Но за оние, кои биле подготвени да ја фрлат вистината под своите несвети нозе, Тој не сакал да изговори ниту еден збор." — *Копнежот на вековите, 730.*

1. ОБИД ДА СЕ ИЗБЕГНЕ ПРОБЛЕМОТ

Нед, 19 окт

а. Во обид да ја избегне одговорноста за осудата на Христос, што направил Пилат? Лука 23:5–7.

_____

„(Свештениците и старешините) гласно почнале да го обвинуваат Пилат, заканувајќи се дека ќе го тужат кај римската власт. Го обвинувале дека одбива изрекување на пресуда на Исуса кој како што тврделе тие се дигнал против Цезарот...

Во тој момент Пилат не помислувал да Го осуди Исуса. Тој знаел дека тие Го обвинуваат од омраза и од предрасуди. Бил свесен за својата должност. Правдата барала Христос веднаш да биде пуштен на слобода. Меѓутоа, Пилат се плашел од свирепата волја на народот. Ако одбиел да им Го предаде Христа во раце, би се создал бунт, а тој се плашел да се соочи со тоа. Кога слушнал дека Христос е од Галилеја, Пилат одлучил да Го испрати кај Ирод, управникот на таа покраина, кој тогаш бил во Ерусалим. Со тоа Пилат имал намера одговорноста за судењето на Христа да ја префрли на Ирод. Истовремено, во тоа гледал поволна можност да среди една расправија, која постоела помеѓу него и Ирод. Така и се случило. Двајцата намесници станале пријатели преку судењето на Спасителот." — *Копнежот на вековите, 727, 728.*

2. СРЕДБА СО ИРОД

Пон, 20 окт

а. Како се чувствувал Ирод при средбата со Исус и што помислил кога Го здогледал? Лука 23:8.

_____

„Тоа бил оној Ирод, чии раце биле извалкани со крвта на Јован Крстителот. Кога првпат слушнал за Исуса, Ирод бил опфатен со ужас и рекол: „Тоа е Јован, на кого му ја пресеков главата, тој станал од мртвите," „и затоа силни дела настануваат преку Него". (Марко 6:16; Матеј 14:2) И покрај тоа, Ирод сакал да Го види Исуса. Сега му се укажала прилика да го спаси животот на овој пророк и царот се надевал дека засекогаш ќе ја избрише од своето сеќавање сликата на таа крвава глава, која му била донесена на послужавник. Исто така, тој сакал да ја задоволи љубопитноста и мислел дека Христос, би сторил сè што се бара од Него доколку Му се понуди некаква можност за ослободување.

Голема група свештеници и старешини го следела Христа до дворот на Ирод. Кога Спасителот бил воведен, тие достоинственици зборувајќи возбудено почнале да ги изнесуваат своите обвинувања против Него. Меѓутоа, Ирод не обрнувал внимание на нивните обвинувања. За да може да Го испита Исуса, побарал да биде тишина. Наредил да Му се симнат оковите на Христа и истовремено ги обвинил Неговите непријатели што толку грубо постапувале кон Него. Набљудувајќи го со сочувство мирното лице на Спасителот на светот, Ирод читал на него само мудрост и чистота. Исто како Пилат, и тој бил осведочен дека Христос е обвинет од злоба и завист." — *Копнежот на вековите, 728,729.*

б. Како започнал разговорот на Ирод со Исус? Лука 23:9 (првиот дел), 10.

_____

_____

„Ирод му поставил многубројни прашања на Христа, но Спасителот цело време молчел. На царска заповед донеле немоќни и болни, а потоа на Христа му било наредено да изврши некое чудо за да ги докаже своите тврдења. Ирод рекол: 'Луѓето зборуваат дека можеш да излекуваш болни. Сакам да проверам дали не ја превозвишиле Твојата слава'. Исус не давал никаков одговор, а Ирод навалувал и понатаму: 'Ако можеш да правиш чуда за другите, направи сега за Твое добро и тоа ќе послужи на Твое добро'. Потоа уште еднаш му наредил: 'Покажи ни некаков знак дека навистина ја имаш онаа моќ, која гласините ти ја припишуваат.'" — *Копнежот на вековите, 729.*

а. Каков бил Христовиот став пред Неговите испитувачи и кои биле причините за таквото држење? Лука 23:9 (последниот дел); 1 Петрово 2:22–24.

„Христос на сето ова реагирал како ништо да не гледа и не слуша. Божјиот Син земал на Себе човечка природа. Тој морал да се однесува онака како што би се однесувал човекот во слични околности. Затоа не сакал да направи никакво чудо за да се спаси од болките и понижувањето, кои и човекот мора да ги поднесе, кога ќе се најде во слична ситуација...

Иродовата совест сега била многу помалку чувствителна, отколку во времето, кога дознавајќи дека Иродијада ја бара главата на Јован Крстителот, затреперил од ужас... И сега Му се заканувал на Исуса, постојано нагласувајќи дека може да Го пушти или да Го осуди. Меѓутоа, Исус со ниту еден знак не покажал дека ги слуша неговите зборови.

Тоа молчење го иритирало Ирода. Изгледало како Исус на тој начин да покажува рамнодушност кон неговиот авторитет. За горделивиот цар, отвореният прекор би бил помалку навредлив, отколку да не му се обрнува никакво внимание. Повторно луто му се заканил на Исуса, Кој и понатаму останал мирен и молчалив.

Христовата мисија на овој свет не се состоела во тоа да задоволи нечија бескорисна љубопитност. Тој дошол да ги исцели скршените по срце. Кога би можел да каже каков било збор за да ги залечи раните во душите заболени од грев, Тој не би молчел. Но за оние, кои биле подготвени да ја фрлат вистината под своите несвети нозе, Тој не сакал да изговори ниту еден збор.." — *Копнежот на вековите, 729, 730.*

б. Што можеме да научиме од примерот што ни го покажал Христос во оваа ситуација? Изреки 26:4.

„Христос можел да му упати на Ирод зборови, кои како остри стрели би се зариле во неговото закоравено срце. Можел да го исполни со страв и трепет прикажувајќи му ги сите беззаконија од неговиот живот и на ужасот од неговата блиска пропаст. Меѓутоа, молчењето било најстрог укор што можел да му го упати. Ирод ја отфрлил вистината што му ја објавил најголемиот од сите пророци и затоа веќе нема да добие никаква друга порака. Небесното Височество немало за него ниту еден единствен збор. Увото, кое било отворено да ги слуша човечките неволји, не ги слушало наредбите на Ирод. Очите, кои гледале со сочувство, простување и љубов кон секој грешник што се кае, не се запреле на Ирода. Усните, кои изговарале најзначајни вистини, кои нежно го преколнувале најгрешниот и најдеградираниот, биле затворени пред горделивиот цар, кој во својата душа не чувствувал дека му е потребен Спасител." — *Копнежот на вековите, 730.*

4. ИРОД ГО ЗЛОСТАВУВА ИСУС

Сре, 22 окт

а. Како реагирал Ирод кога сфатил дека не можел да Го исплаши Исус? Лука 23:11 (првиот дел).

„Иродовото лице потемнело од гнев. Обраќајќи се на мноштвото, Ирод гневно Го обвинил Исуса како измамник. Потоа Му рекол на Христа: 'Ако не го докажеш Своето тврдење, ќе Те предадам на војниците и на народот. Тие ќе Те натераат да проговориш. Ако си измамник, смртта е единственото што го заслужуваш; ако си Божји Син, ослободи се со тоа што ќе направиш некое чудо'.

Тие зборови сè уште не биле изговорени, а мноштвото тргнало кон Исуса и како диви животни, тие се нафрлиле на својот плен. Го влечеле Исуса на сите страни, а Ирод им се придружил во желбата да го понижат Божјиот Син. Да не се вмешале римските војници и со примена на сила да не ја растерале оваа разбеснета толпа, Спасителот би бил растргнат на парчиња.

'Тогаш Ирод со своите војници, Го презре и Му се изнаподбива и Го облече во сјајна облека'. Римските војници се придружиле во ова малтретирање. Сè што можеле да смислат овие зли, расипани војници, потпомогнати од Ирод и од еврејските достоинственици, му сториле на Спасителот. Сепак, Неговото божествено трпение не изнемоштило." — *Копнежот на вековите, 730,731.*

б. Зошто Ирод Го испратил Исус назад кај Пилат? Лука 23:11 (последниот дел).

_____

„Христовите прогонувачи се обиделе Неговиот карактер да го мерат со својот карактер и да Го прикажат како зол, какви што биле тие. Но зад таа сцена, можела да се види една друга сцена, сцена, која тие еден ден ќе мораат да ја гледаат во сета своја слава. Тука имало и такви кои трепереле во Христово присуство. Додека грубата толпа се поклонувала пред Него во исмејување, некои кои имале намера да учествуваат во тоа и се пробиле напред, се одвраќале исплашени и занемени. Ирод исто така бил осведочен. Последните зраци на милост го осветлиле неговото од грев затврднато срце. Почувствувал дека тоа не е обичен човек, бидејќи преку Неговата човечка природа блеснала божествената. Токму во оној момент, кога Христос бил опколен од потсмевачите, прељубодејците и убијците, Ирод имал впечаток дека Го гледа Бога на Неговиот престол.

Колку и да бил закоравен, Ирод не се осмелил да ја потврди пресудата изречена на Христа. Сакал да се ослободи од таа ужасна одговорност и повторно Го вратил Исуса во римската судница." — *Копнежот на вековите, 731.*

5. КАКО ЈАГНЕ ОДВЕДЕНО НА КОЛЕЊЕ

Чет, 23 окт

а. Каква е состојбата на човекот кога е одвоен од Бога? Исаија 53:6 (првиот дел).

_____

„Гревот станал наука, а порокот бил посветен како дел на религијата. Бунтот длабоко се вкоренил во срцето, а најжестокото непријателство на човекот било вперено против Небото. Пред целата вселена се покажало дека без Бога човештвото не може да се издигне." — *Копнежот на вековите, 37.*

б. Како Бог ја отворил вратата за нашето обновување? Исаија 53:5, 6, 11.

_____

„Како величество на небото, Тој никогаш и во ништо не си угодувал Себеси. Сè што правел било во интерес на спасување на човекот. Себичноста во сите свои облици била посрамена во Неговото присуство. Тој ја зел нашата природа за да страда поради нас и го дал Својот живот на жртва за гревот. Бил ранет и мачен за да го спаси човекот од несреќата што ја заслужил престапувајќи го Божјиот закон. Со светлината која блеска од крстот, Христос сака да го привлече кај Себе секое човечко суштество. Неговото благородно срце копнее за секој припадник на човечкиот род. Неговите раце секогаш се раширени да ги примат сите и Тој ги повикува сите да дојдат кај Него. Неговиот живот на Земјата бил живот на постојано самооткажување и благонаклоност." — *4 Сведоштво, стр. 418.*

„Кон Христа се постапувало онака, како што ние заслужуваме да се постапува кон нас, за со нас да се постапува онака, како што заслужува Тој. Тој бил осуден заради нашите гревови во кои немал никаков удел, за ние да се оправдаме со Неговата праведност, во која не сме имале никаков удел. Се согласил на смрт, која ни припаѓала нам, за ние да примиме живот што бил Негов." — *Копнежот на вековите, 25.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

Пет, 24 окт

1. **Што можам да научам од Христовата одлука да молчи пред Ирод?**
2. **Како Ирод, под какви околности можам да западнам во опасност да покажам нетрпение?**
3. **Како размислувањето за Христовите страдања заради мене влијае врз мојот став и однесување?**
4. **Опиши ги страдањата што Христос ги поднесе во палатата на Ирод.**
5. **Сумирај го 53. поглавје од книгата на пророкот Исаија?**

ДАР ВО ПРВАТА САБОТА

Сабота, 1 ноември 2025.

За литература за сиромашните земји

Позната изрека вели: „Една капка мастило може да натера милиони да размислуваат.“ Печатениот материјал, поради својата трајност, често има многу поголема сила од изговорениот збор. Освен тоа, пишаниот текст можеме да го читаме со темпо што нам ни одговара, да се навратиме на деловите што сакаме подобро да ги разбереме и подлабоко да размислиме за нив. Тоа ни помага полесно да ги прифатиме длабоките духовни вистини.

Ова се покажало како вистинито низ историјата: „Лутеровото перо претставувало сила и неговите многу распространети списи го возбудиле светот. Истите тие орудија ни стојат и нам на располагање со стопати поголеми можности. Библијата, списите на многу јазици во кои е изложена вистината за ова време, ни се наоѓаат при рака и многу брзо можат да се растурат по цел свет.“ – *6 Сведоштво, стр. 403.*

„Со посредство на нашата издавачка дејност во голема мера треба да се изврши делото и на оној ангел кој доаѓа од небото со голема сила и кој со својата слава треба да ја осветли целата земја.“ – *7 Сведоштво, стр. 140.*

Џејмс Вајт во 1849 година издал мал трактат под наслов „Сегашна вистина“: „Куп хартија лежеше на подот. Потоа браќата и сестрите се собраа околу нив и, со солзи во очите, Му упатија молитви на Бога да ги благослови тие листови пред да почнеме да ги раздаваме. Потоа ги свиткавме, ги спакувавме и ги адресиравме, а Џејмс Вајт ги однесе до поштенската станица во Мидлтон, оддалечена осум милји.“ – *Рани списи, стр. xxv.*

Тој чекор беше направен како одговор на пораката: „Мораш да започнеш со печатење мали трактати и да ги раздаваш на луѓето. Нека во почеток бидат кратки; но како што луѓето ќе читаат повеќе, ќе почнат да ти праќаат средства за печатење, и тоа ќе донесе веднаш успех.“ – *Рани списи, стр. xxiv.*

Што се случува кога поштарината е прескапа, а пречките како границите бараат уште поскапи начини на достава? Нашата цена за претплата не ги покрива овие нови трошоци. Затоа мораме да се потпираме на дарежливоста на други верници, за да се исполни пророштвото дадено на првиот издавач: „Како што луѓето ќе читаат повеќе, ќе почнат да ти праќаат средства за печатење.“

Молиме овој дар од Првата сабота да го допре вашето срце и да ве поттикне да дарувате дополнително за душите ширум светот кои треба да ја прочитаат сегашната вистина. Ви благодариме!

Одделот за литература при Генералната конференција

Исус камшикуван и осуден

„А тој им одговори и рече: 'Сакате ли да ви Го пуштам Јудејскиот Цар?' Зашто знаеше дека првосвештениците Го беа предале од завист" (Марко 15:9,10).

Предлагаме да прочитате: *Testimonies to Ministers, pp. 407–411.*

„Неговото понижување било гаранција за Неговата возвишеност. Капките крв, кои се слевале од Неговите ранети слепоочници низ Неговото лице и брада, биле гаранција за Неговото помазание со „масло на радоста" (Евреите 1:9), како наш голем Првосвештеник." — *Копнежот на вековите, стр. 73.*

1. ПИЛАТОВА СЛАБОСТ

Нед, 26 окт

а. Кога Христос бил вратен во судницата на Пилат, кој аргумент изнел управникот во Негова корист? Лука 23:13–15.

_____

б. На кој начин недоследноста на Пилат довела до негово морално паѓање? Лука 23:16; Јован 19:1.

„(Пилат) изјавил дека Исус е невин, а сепак бил подготвен да Го камшикува, за да ги смири Неговите тужители. Бил подготвен да ја жртвува правдата и начелото, за да направи компромис со бесното мноштво. Токму со тоа се довел себеси во непријатна положба. Мноштвото се потпрело на неговата нерешителност, па уште поупорно го барало животот на Обвинетиот. Кога од првиот момент би бил решителен, не согласувајќи се да изрече пресуда над Оној, Кој според негово мислење бил невин, Пилат би ги раскинал судбоносните окови на грижата на совеста и вината, кои ќе го држат окован до крајот на неговиот живот. Кога би се придржувал кон она што сметал дека е правилно, Евреите не би се осмелувале да му ја наметнат својата волја. Христос би бил усмртен, но вината не би паднала на Пилат. Меѓутоа, тој чекор по чекор, го игнорирал гласот на својата совест си нашол изговор да не суди според правдата и сега станал речиси беспомошен во рацете на свештениците и поглаварите. Неговата колебливост и неодлучност ја потврдиле неговата пропаст." — *Копнежот на вековите, стр. 731,732.*

а. Која дополнителна прилика му ја дал Бог на Пилат? Матеј 27:19.

„Како одговор на Христовата молитва, еден небесен ангел бил испратен кај Пилатовата сопруга и таа на сон Го видела Спасителот и разговарала со Него. Таа жена не била Еврејка, но, кога на сон Го видела Исуса, веќе не се сомневала во Неговиот карактер и во Неговата мисија. Била осведочена дека Тој е Божји Кнез. Го видела на судењето во судницата. Видела како рацете Му се цврсто врзани, како да е некој криминалец. Го видела Ирод и неговите војници како го извршуваат тоа ужасно дело. Слушнала како свештениците и поглаварите, исполнети со завист и злоба, бесно Го обвинуваат. Ги слушнала зборовите: „Ние имаме закон и според нашиот закон Тој треба да умре". Видела како Пилат Го предава Исуса да го бичуваат иако рекол: „Јас не наоѓам никаква вина кај Него". Ја слушнала пресудата што ја изговорил Пилат и видела како Го предава Христа на Неговите убијци. Видела како се подига крстот на Голгота. Ја видела земјата обвиткана во темнина и слушнала таинствен извик: „Се сврши". Меѓутоа, уште една сцена поминала покрај нејзините очи. Видела како Христос седи на голем бел облак, додека земјата се лула во просторот, а Неговите убијци бегаат пред лицето на Неговата слава. Се разбудила со извик на ужас и веднаш му напишала на Пилат зборови на опомена." — *Копнежот на вековите, стр. 732.*

б. Во обид да го ослободи Исус, што им понудил Пилат на разгневената толпа? Марко 15:6–10.

„Било вообичаено на празникот Пасха да ослободи еден затвореник, кого ќе го избере народот. Овој обичај бил од паганско потекло; во него немало ниту сенка од праведност, но бил многу ценет од страна на Евреите. Во тоа време во рацете на римската власт се наоѓал еден затвореник по име Варнава, кој бил осуден на смрт. Тој човек тврдел дека е Месијата. Тврдел дека е овластен да воспостави ново уредување во светот и да го насочи во добар правец. Измамен од сатаната, тврдел дека сè она што ќе го награби со кражба и разбојништво му припаѓа нему. Правел прекрасни чуда преку сатанската сила, стекнал приврзаници меѓу народот и го поттикнувал народот на бунт против римската власт. Прикривајќи се под наметката на верско воодушевување, тој всушност бил закоравен и безнадежен злосторник, склон на бунт и суровост. Давајќи им на Евреите можност да изберат дали ќе го спасат тој човек или пак невиниот Спасител, Пилат се надевал дека кај нив ќе се разбуди чувството на правда. Се надевал дека за разлика од свештениците и поглаварите, кај народот ќе ја придобие нивната наклонетост и сочувство кон Исуса." — *Копнежот на вековите, стр. 733.*

3. ХРИСТОС ИЛИ ВАРНАВА

Вто, 28 окт

а. Што направиле свештениците за да ја обезбедат Христовата осуда, и што тоа на крај значело за нив? Матеј 27:20.

_____

б. На изненадување на Пилат, каков избор конечно направил народот? Матеј 27:21–23; Јован 18:39,40.

_____

„К'А што да сторам со Исуса наречен Христос?'; прашал Пилат. Повторно разбранетото мноштво зарикало со глас сличен на демони. Вистински демони во човечки облик се наоѓале во тоа мноштво и што друго можело да се очекува освен одговорот: 'Да биде распнат!" — *Копнежот на вековите, стр. 733.*

„Така еврејските старешини го направиле својот избор. Нивната одлука е забележана во книгата што ја видел Јован во раката на Оној кој седи на престолот, во книгата што не може да ја отвори ниту еден човек. Со сета своја обвинувачка сила оваа одлука ќе се појави пред нив оној ден кога книгата ќе ја отвори Лавот од племето на Јуда.

Еврејскиот народ си замислувал дека е небесен миленик и дека секогаш ќе ужива чест да ја претставува Божјата црква. Ние сме деца Аврамови, тврделе тие, и темелот на нивната благосостојба им изгледал толку цврст што биле подготвени да им пркосат и на Небото и на земјата ако се обидат да им ги одземат нивните права. Меѓутоа, живеејќи во неверство, тие се приготвувале за небесна осуда и за изделување од Бога." — *Христовите поуки, стр. 294.*

в. На кој начин се повторува оваа сцена и денес, и каква е нашата улога во неа? Исус Навин 24:15.

_____

_____

„(Сатана) е исполнет со гнев затоа што не може да го стопи Божјиот народ со светот и така целосно да го потчини на себе. Царевите и владетелите го прифатиле на себе белегот на антихристот и се претставени како змев што оди да војува против светиите — против оние што ги држат Божјите заповеди и ја имаат верата Исусова. Со својата непријателска насоченост кон Божјиот народ, тие покажуваат дека и самите се виновни за тоа што го избираат Варнава наместо Христос." – *Testimonies to Ministers, p. 39.*

а. На кој начин римските војници придонеле за мачењето на Спасителот, и како реагирал Тој на тоа? Јован 19:2–3; Марко 15:16–19.

„Чудете се небеса и запрепасти се земјо! Погледнете ги прогонителите и Прогонетиот. Избезуменото мноштво го опкружило Спасителот на светот. Подбивањето и исмевањето се мешаат со непристојни пцости и хули. Бесчувствителното мноштво го коментира Неговото скромно потекло и Неговиот скромен живот. Неговото тврдење дека е Божји Син е изложено на потсмев, а вулгарните шеги, навредливите потсмеви одат од уста на уста.

Сатаната го предводел тоа свирепо мноштво во злоставувањето на Спасителот. Целта била да Го предизвика да се одмазди, ако тоа е можно, или да Го наведе да направи чудо за да се спаси и на тој начин да Го сруши планот на спасение. Само една дамка на Неговиот човечки живот, само еден неуспешен обид на Неговата човечка природа да го поднесе тој ужасен тест, и Божјото Јагне би било несовршена жртва, а спасението на човекот би било неуспех. Иако само со една заповед можел да ги повика на помош небесните војски и да го натера тоа бесно мноштво во ужас да побегне од Него со блескањето на Неговото божествено величество, тој во совршен спокој се потчинил на најсуровите навреди и злоставувања." — *Копнежот на вековите, стр. 734.*

б. Откако дозволил Исус јавно да биде камшикуван, што изјавил Пилат? Јован 19:4,5.

„Тука стоел Божјиот Син, носејќи подбивна облека и трнов венец. На Неговите до појас соблечени плеќи се гледале долги, сурови модринки од кои непрекинато течела крв. Неговото од крв извалкано лице давало одраз на претрпена болка и исцрпеност, но тоа лице никогаш не било поубаво, отколку тогаш. Изгледот на Спасителот не бил изменет пред Неговите непријатели. Секоја негова црта изразувала благост, спокојство и најнежно сочувство кон Неговите сурови непријатели. Неговото држење не покажувало кукавичка слабост, туку сила и достоинство на долготрпение. Затворениkот покрај Него бил впечатлива спротивност. Секоја црта на лицето на Варнава одразувала закоравен разбојник каков што навистина тој бил. Таа спротивност му зборувала на секој набљудувач. Некои од присутните плачеле. Набљудувајќи Го Исуса, биле исполнети со сочувство. Дури и свештениците и поглаварите биле осведочени дека Тој бил навистина она што Тој го тврдел за Себе." — *Копнежот на вековите, стр. 735.*

5. СИН БОЖЈИ

Чет, 30 окт

а. Кој недоследен предлог им дал Пилат на Евреите – и која нивна изјава го исполнила со страв? Јован 19:6–8.

_____

„Пилат бил запрепастен. Тој немал точна претстава за Христа и за Неговата мисија, но имал неодредена вера во Бога и во битија кои се повозвишени од човечкиот род. Тогаш мислата, која веќе порано му минала низ главата добила поодреден облик. Тој се прашувал дали пред него можеби не стои божествено суштество, облечено во пурпурна облека на подбив и крунисано со трнов венец". — *Копнежот на вековите, стр. 736.*

б. Каков разговор воделе Исус и Пилат? Јован 19:9–11.

_____

_____

в. Кој лажен аргумент на Евреите го натерал Пилат кукавички да им попушти на нивните барања? Јован 19:12–16. Кој ја заслужил најтешката осуда за ова злосторство? .

_____

„Пилат попуштил на барањата на џганот. За да не ја изложи на опасност својата положба, Тој Го предал Исуса да биде распнат. Меѓутоа, и покрај сета негова претпазливост, подоцна го снашло токму она од што се плашел. Одземени му биле сите почести, бил симнат од својата висока положба и мачен од грижата на совеста и од повредената гордост, набргу по распнувањето ставил крај на својот живот. Така, награда за сите оние кои прават компромис со гревот ќе биде само жалост и пропаст". — *Копнежот на вековите, стр. 738.*

„Најголема вина и најтешка одговорност паѓа на оние кои заземале највисоки положби во народот, чувари на светите доверби, кои сега толку подмолно ја издале". — *Копнежот на вековите, стр. 737.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА:

Пет, 31 окт

1. Кои карактерни особини на Пилат постои опасност да се појават и кај мене?
2. Колку пати сум го игнорирал Божјото јасно предупредување, како што тоа го направил Пилат?
3. Како би постапил ако се соочам со притисок каков што имал Пилат?
4. Со какви средства се обиде Пилат да го ослободи Исус?
5. Кој е виновен за смртта на Синот Божји – и зошто?

Голгота

„Христос нè откупи од проклетството на Законот, откако поради нас стана проклетство, бидејќи е напишано: ‘Секој да е проклет што виси на дрво’" (Галатјаните 3:13).

Предлагаме да прочитате: *Сведоштва за црквата, том 2, стр. 200–215.*

„Адам и Ева биле истерани од Едем. Христос, нашиот Заменик, требало да страда надвор од ѕидините на Ерусалим. Умрел надвор од градот, на местото каде што се погубувани злосторниците и убијците." — *Копнежот на вековите, стр. 741.*

1. УЛОГАТА НА ВОЈНИЦИТЕ

Нед, 2 ное

а. Што направиле римските војници откако Пилат им Го предал Исус? Матеј 27:27–30.

_____

б. Каде Го одвеле војниците Исус по понижувањето и кој друг Го следел? Матеј 27:31; Јован 19:17.

_____

„Христос, љубениот Божји Син е одведен и на Неговите плеќи ставија крст. Секој Негов чекор бил попрскан со крв, која му течела од раните. Воден е на местото на распетие низ огромната толпа огорчени непријатели и бесчувствителни набљудувачи. „Беше мачен и злоставуван, но не ја отвори Својата уста; како јагне за колење беше воден и како овца нема пред оние кои ја стрижат не ја отвори Својата уста.

Неговите несреќни ученици го следеле на извесно растојание, чекорејќи по злосторничката толпа." — *Сведоштва за црквата, том 2, стр. 208.*

„Гласот за Неговата пресуда се проширил низ цел Ерусалим, па луѓе од сите општествени слоеви и сите професии тргнале на местото на распнување. Свештениците и поглаварите биле врзани со ветувањето дека нема да ги малтретираат Христовите следбеници доколку Тој им биде предаден, па учениците и верниците од градот и околината му се придружиле на мноштвото што го следело Спасителот." — *Копнежот на вековите, стр. 741.*

а. Каква била физичката состојба на Христос во моментот кога бил ставен крстот врз Него, и какво олеснување било направено за да може процесот да продолжи? Матеј 27:32.

„Од пасхалната вечера со Своите ученици, Спасителот ниту јадел, ниту пиел. Во Гетсиманската градина бил во агонија борејќи се со сатанските сили. Ја поднел болката на предавство и видел како Неговите ученици го напуштаат и бегаат. Го однеле кај Ана, потоа кај Кајафа и конечно кај Пилат. Пилат Го испратил кај Ирод и потоа повторно бил вратен кај Пилат. Навреди по навреди, подбивања по подбивања, двапати камшикуван сè што се случувало таа ноќ било од карактер да ја искуша човечката природа до крајност. Сепак, Христос не попуштил. Не изговорил ниту еден единствен збор со кој не би Го прославил Бога. За време на судењето кое било срамна фарса Тој се држел цврсто и достоинствено. Но кога по второто камшикување врз Него бил ставен крст, Неговата човечка природа веќе не можела да издржи. Паднал под товарот, губејќи свест...

Во тоа време некој странец, Симон од Кирина, кој се враќал од полето, го сретнал мноштвото. Ги слушнал подбивањата и простачките навреди на мноштвото, слушнал како со презир ги повторуваат зборовите: 'Направете пат за еврејскиот Цар!' Застанал вчудовиден од оваа сцена и бидејќи покажал сожалување, го фатиле и му го ставиле крстот на неговите плеќи.

Симон имал слушнато за Исуса. Неговите синови верувале во Спасителот, но тој самиот не бил ученик. Носењето на крстот до Голгота претставувало благослов за Симон и тој секогаш потоа бил благодарен за тоа провидение. Тоа го навело доброволно да го земе Христовиот крст и секогаш радосно да стои под неговиот товар." — *Копнежот на вековите, стр. 742.*

б. Кога ги слушнал зборовите на сочувство, што прорекол Исус? Лука 23:27–31.

„Христос гледал кон времето на уништувањето на Ерусалим. Во тие страшни настани требало да пропаднат заедно со своите деца многумина од оние, кои сега плачеле по Него...

Во пропаста на градот кој не сакал да се покае, Исус го видел симболот на конечна пропаст, која ќе го снајде светот. „Тогаш ќе почнат да им зборуваат на горите: Паднете врз нас! А на бреговите: Покријте не! Зошто, ако се постапува вака со зеленото дрво, што ќе биде со сувото?" Со зеленото дрво Исус се прикажал Себеси, невиниот Откупител. Бог дозволил гневот заради престапот да падне врз Неговиот сакан Син. Христос морал да биде распнат поради гревот на луѓето. Какви страдања тогаш мора да поднесе грешникот кој продолжува да живее во грев?" — *Копнежот на вековите, стр. 743.*

3. РАСПНУВАЊЕ

Вто, 4 ное

а. Опишете ја сцената на Голгота и нејзините особено длабоко потресни последици за Христовата мајка? Матеј 27:33–34; Јован 19:18,25.

_____

„Кога стигнале на губилиштето, ги врзале затворениците на орудијата за мачење. Двајцата разбојници се обидувале да се истргнат од рацете на оние кои ги ставале на крст; меѓутоа, Исус не пружал никаков отпор. Исусовата мајка, која Јован, саканиот Исусов учител, ја придружувал, Го следела својот Син до Голгота. Видела кога се онесвестил под товарот на крстот и сакала да Му ја придржи болно ранетата глава, да ја избрише потта од челото, кое некогаш почивало на нејзините гради. Меѓутоа, не и било дозволено тоа тажно предимство. Таа заедно со учениците сè уште се надевала дека Исус ќе ја манифестира Својата сила и ќе се ослободи од Своите непријатели. Меѓутоа, нејзиното срце се стегало од болка при сеќавањето на зборовите со кои Тој ги претскажал сцените што сега се случуваат. Додека ги врзувале злосторниците за крстот, Го набљудувала во мачно исчекување. Дали Оној, Кој воскреснувал мртви, ќе дозволи да Го распнат? Дали Божјиот Син ќе дозволи толку свирепо да Го убијат? Треба ли да се откаже од Својата вера во Него како Месија? Мора ли да биде сведок на Неговиот срам и болка, без некаква можност да Му помогне во Неговата мака? Ги видела Неговите раце раширени на крстот, видела кога донеле чекан и клинови. А кога клиновите го пробивале Неговото нежно тело, скршените ученици ја тргнале Исусовата мајка, која ја губела свеста, за да не ја гледа таа сурова сцена.'" — *Копнежот на вековите, стр. 743.*

б. Со која постапка војниците исполниле уште еден пророчки детал во врска со Исус? Спореди Псалм 22:16–18 со Јован 19:23,24.

_____

„Со векови пред распнувањето, Спасителот претскажал како ќе се постапува со Него... Пророштвото што се однесувало на (Христовата) облека се остварило без совет или мешање на пријателите или непријателите на Распнатиот. Облеката им била дадена на војниците, кои Го приковале на крстот. Христос слушнал како тие се караат додека ја делеле Неговата облека. Неговата наметка била исткаена без ниту еден раб и затоа рекле: 'Да не ја кинеме, туку да фрлиме за неа ждрепка кому ќе му припадне'". — *Копнежот на вековите, стр. 746.*

4. ЦАРОТ НА ЈУДЕЈЦИТЕ

Сре, 5 ное

а. Кој тријазичен натпис бил поставен на крстот по наредба на Пилат? Јован 19:19,20. Како реагирале еврејските водачи на тоа? Јован 19:21,22.

„Овој натпис ги разлутил Евреите. Во Пилатовата судница тие викале: 'Распни Го!' 'Ние немаме друг цар освен ќесарот'. (Јован 19:15) Изјавувале дека предавник е секој што признава друг цар. Пилат го напишал она што тие го изразиле со својот став. Не бил споменат никаков престап, освен дека Исус е еврејски Цар. Тој натпис ја признавал поданичката покорност на Евреите кон римската сила. Тој покажувал дека секој кој за себе ќе тврди дека е Цар на Израел, тие ќе го осудат на смрт. Свештениците си напакостиле себеси. Кога ковале план како да Го убијат Исуса, Кајафа рекол дека е подобро еден човек да умре за да се спаси сиот народ. Сега се открило нивното лицемерие. За да Го уништат Христа, тие биле подготвени да го жртвуваат дури и опстанокот на својот народ.

Сфаќајќи што направиле, свештениците побарале од Пилат да го измени натписот. Рекле: Не пишувај 'Цар Јудејски,' туку дека Тој сам рече: 'Јас сум Цар Јудејски'. Меѓутоа, Пилат, лут на самиот себе поради својата поранешна слабост и чувствувајќи одвратност кон љубоморните и лукавите свештеници и поглавари, студено одговорил: 'Што напишав, напишав'.

Една повозвишена сила од Пилат и од злите Евреи, одредила овој натпис да стои над Исусовата глава. Според Божјото провидение, тој требало да поттикне на размислување и проучување на Светото Писмо. Местото на кое Христос бил распнат се наоѓало во близина на градот. Тогаш, во Ерусалим престојувале илјадници луѓе од разни земји, па така натписот со кој Исус од Назарет бил прогласен за Месија ќе го привлече нивното внимание. Тоа била жива вистина, напишана од раката која ја водел Бог." — *Копнежот на вековите, стр. 745.*

б. Што се молел Исус додека бил на крстот, и на кого се однесувала Неговата молитва? Лука 23:34.

_____

„Христовата молитва за Неговите непријатели го опфатила целиот свет. Го опфатила секој грешник, кој живеел или кој ќе живее, од почетокот до крајот на времето. На сите почива вина што Божјиот Син бил распнат. На сите им се нуди бесплатно простување. „Секој кој сака" може да има мир со Бога и да наследи вечен живот." – *Копнежот на вековите, стр. 745.*

5. „СЕ СВРШИ" — Чет, 6 ное

а. Наведете еден аспект од возвишениот пример што ни го оставил Исус. Јован 19:26,27.

_____

„Дури и сега, во Своите последни претсмртни маки, Тој се сетил да се погрижи за својата ожалостена, мајка, вдовица. Секој ученик на нашиот Господ ќе манифестира таков дух. Христовите следбеници ќе сметаат дека почитувањето на родителите и грижата за нив е составен дел од нивната вера." — *Копнежот на вековите, стр. 752.*

б. Кого спасил Исус во последните моменти од Својата жртва? Лука 23:39–43. Какво значење имал последниот повик на Исус? Јован 19:30.

„Во старите (древни) текстови не биле користени интерпункциски знаци. Запирката (во Лука 23:43) можела да стои или пред, или по зборот денес". — *Bible From the Ancient Eastern Text, p. 1049.*

„Кога Христос гласно извикал: „Се сврши," свештениците имале служба во храмот. Тоа бил момент на вечерна жртва. Јагнето кое го претставувало Христа требало да биде заклано. Облечен во својата симболична и прекрасна облека, свештеникот стоел со подигнат нож, како што направил Авраам, кога се подготвил да го заколе својот син. Народот набљудувал со најголемо внимание. Меѓутоа, земјата се тресела и треперела, бидејќи Сам Господ се приближувал. Со звук на целење, една невидлива рака ја раскинала внатрешната завеса на храмот од горе до долу, изложувајќи го пред очите на мноштвото местото кое некогаш било исполнето со Божјо присуство...

Завладеал ужас и збрка. Свештеникот се подготвувал да ја заколе жртвата, но ножот паднал од неговата изнемоштена рака, а Јагнето побегнало. Симболот нашол свое остварување во смртта на Божјиот Син. Била принесена големата жртва. Отворен е патот во светињата над светињите. За сите е подготвен нов и жив пат." — *Копнежот на вековите, стр. 756,757.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА — Пет, 7 ное

1. Како се однесуваа римските војници кон Исус пред да Го одведат на крстот?
2. На кој начин Исус ја покажа својата грижа за другите дури и на патот кон Голгота?
3. Наведете ги пророштвата што се исполнија при Христовото распнување.
4. Како се молеше Исус за мене додека висеше на крстот?
5. Што значеше повикот на Исус: „Се сврши"?

Исусовиот погреб и воскресение

„Му определија гроб со злодејци, но Тој беше погребан кај богатиот, иако Тој не беше направил грев и во устата негова немаше лага" (Исаија 53:9).

Предлагаме да прочитате: *Selected Messages, bk. 1, pp. 301–303.*

„Исус не го положи Својот живот сè додека не ја заврши Својата мисија; и со Својот последен здив извикува: 'Се сврши'" — *The Story of Redemption, pp. 226, 227.*

1. ВЕЧНА УСТАНОВА

Нед, 9 ное

а. Која божествена установа била празнувана и при создавањето и при искупувањето на светот, и ќе се празнува низ целата вечност? Создавање 2:1–3; Лука 23:52–56.

„Во почетокот, по создавањето, Таткото и Синот се одморале во саботата. Кога 'се довршии небото и Земјата и сета нивна војска' (Создавање 2:1), Творецот и сите небесни суштества се радувале додека ја набљудувале таа величествена сцена. Тогаш 'пееја заедно утринските ѕвезди и сите Божји синови извикуваа од радост'. (Јов 38:7) Сега Христос се одморал по извршеното дело на откупот, и иако владеела тага помеѓу оние што Го сакале на Земјата, на небото владеела радост. Славно било ветувањето за иднината во очите на небесните суштества. Обновеното создавање, откупениот човечки род, кој го победил гревот и веќе никогаш нема да може да падне тоа јасно го виделе Бог и ангелите, како плод на Христовото завршено дело. Со тие настани засекогаш е поврзан денот во кој Исус починал. Зашто 'Неговото дело е совршено' и 'сè што твори Бог, тоа останува довека'. (Второзаконие 32:4; Проповедник 3:14) 'Кога ќе биде обновено сè, за кое Бог навестуваше од дамнина преку устата на сите Свои свети пророци' (Дела 3:21), саботата на создавањето денот во кој Исус почивал во Јосифовиот гроб сè уште ќе биде ден за одмор и радост. Небото и Земјата ќе се обединат во славењето 'од сабота до сабота' (Исаија 66:23), а мноштвото спасени радосно ќе Му се поклонуваат на Бога и на Јагнето" — *Копнежот на вековите, стр. 769,770.*

2. ПОЧИВАЊЕ ВО ГРОБОТ

Пон, 10 ное

а. Кои две угледни личности ја презеле одговорноста за погребувањето на Исус? Јован 19:38–42; Исаија 53:9.

_____

_____

„Во таа тешка ситуација на учениците им дошле на помош Јосиф од Ариматеја и Никодим. Двајцата биле членови на Синедрионот и го познавале Пилат. Двајцата биле богати и влијателни луѓе. Тие одлучиле да го погребаат Исусовото тело со соодветни почести." — *Копнежот на вековите, стр. 773.*

б. Што ги преокупирало мислите на еврејските старешини таа сабота и какви чекори презеле? Матеј 27:62–66.

_____

„(Еврејските старешини) ниту за време на саботата немале мир. Иако не се осмелувале да го пречекорат прагот на незнабошците од страв да не се осквернат, Сепак одржале едно советување за Христовото тело. Смртта и гробот мораат да Го задржат Оној, Кого тие Го распнале...

Свештениците дале упатства како да се обезбеди гробот. На влезот бил поставен еден голем камен. Преку овој камен префрлиле јаже, чии краеви ги прицврстиле за карпите и ги запечатиле со римски печат. Каменот не можел да се помрдне, а да не се повреди римскиот печат. Околу гробот поставиле стража од сто римски војници за да го спречат секој кој би се обидел да стори нешто. Свештениците направиле сè што можеле за Христовото тело да остане таму каде што Го положиле. Бил толку сигурно запечатен во гробот, како вечно да ќе остане во него." — *Копнежот на вековите, стр. 777,778.*

в. Кое пророштво се исполнило во оваа завера за запечатување на гробот? Псалм 2:1–4.

_____

„Токму тие напори направени за да се спречи Христовото воскресение, претставуваат најубедлив доказ дека тоа навистина се случило. Колку повеќе војници биле поставени на гробот, толку посилно ќе биде сведоштвото дека Тој воскреснал... Римските стражари и римското оружје немале сила да го задржат во гробот Господарот на животот. Се приближува часот на Неговото ослободување." — *Копнежот на вековите, стр. 778.*

3. ПРАЗЕН ГРОБ

Вто, 11 ное

а. Што се случило рано наутро, првиот ден од седмицата? Матеј 28:2–4.

_____

„Ангелите, чија сила е голема, го чувале гробот и чекале да го поздравaт со добредојде Кнезот на животот...

А сега, свештеници и поглавари, каде е сега силата на вашите стражари? Храбрите војници кои никогаш не се плашеле од човечка сила, сега биле заробени без меч и копје. Лицето кое тие го гледаат не е лице на некој смртен борец, туку лице на најсилниот од Господовата војска. Тој гласник ја заземал положбата од која сатаната паднал. Тоа е оној, кој на брегoвите на Витлеем го објавил Христовото раѓање. Земјата се тресела кога тој се приближил, а војските на злото се разбегале и кога го турнал каменот, изгледало како небото да се симнува на Земјата. Војниците виделе како го отстранува каменот како да е некое камче и го слушнале неговиот извик: 'Сине Божји, излези; те вика Твојот Татко'. Го виделе Исуса како излегува од гробот и ги слушнале Неговите зборови над отворениот гроб: 'Јас сум воскресение и живот'. Кога се појавил во величество и во слава, војската ангели длабоко се поклониле пред Откупителот и Го поздравиле со песни на пофалба." — Копнежот на вековите, стр. 779,780.

б. Какво изненадување доживеале некои од учениците кога тргнале кон гробот? Јован 20:1; Лука 24:1–3.

_____

_____

в. Каква порака и каква насока им дал ангелот на жените и како тие реагирале? Марко 16:5–8.

_____

_____

„Додека (Јована, Марија, мајката на Јаков и Јосија, Соломија и другите жени) биле покрај гробот, одеднаш забележале дека не се сами. Едно момче, облечено во блескави облеки седело покрај гробот. Тоа бил ангелот што го тргнал каменот. Тој зел на себе човечка надворешност, за да не ги исплаши Исусовите пријатели. Меѓутоа, светлината на небесната слава сè уште блескала околу Него, па жените се исплашиле. Само што сакале да побегнат, зборовите на ангелот ги запреле нивните чекори." — *Копнежот на вековите, стр. 788.*

4. КАРАКТЕРОТ ОТКРИЕН

Сре, 12 ное

а. Зошто можеме да бидеме охрабрени од ентузијазмот на учениците — особено Јован — во врска со значењето на празниот гроб? Јован 20:2–4.

_____

_____

„Јован се прилепил за Исуса како што лозата се прилепува околу држечкиот столб. Заради својот Учител тој храбро се изложувал на опасноста да биде осуден и се задржувал под крстот; и на веста дека Исус воскреснал, тој трчал кон гробот, и во својата огнена ревност го оставил зад себе дури и огнениот Петар." — *Посветен живот, стр. 53.*

б. Што можеме да научиме од примерот на ред и добар вкус што ни го покажал Исус по Своето воскресение? Јован 20:5–7.

_____

„Самиот Христос толку грижливо ја ставил таа мртовечка облека. Кога моќниот ангел се симнал од небото, нему му се придружил уште еден, за заедно да стражари со него над Господовото тело. Кога еден од нив го тргнал каменот, другиот влегол во гробот и ги одмотал завоите од Исусовото тело. Меѓутоа, Спасителот го свиткал секој дел и го ставил на неговото место. За Оној што управува и со ѕвездите и со атомите, ништо не е неважно. Во сè што работи, се гледа ред и совршенство." — *Копнежот на вековите, стр. 789.*

„И така повторените постапки се претвораат во навики, а навиките го обликуваат карактерот, а карактерот ја одредува неговата судбина и во времето и во вечноста. Само со верност во малечките должности човекот може да се оспособи да биде верен и во поголемите и поодговорни служби." — *Христовите поуки, стр. 356.*

в. Која вест ја однеле стражарите кај еврејските водачи? Матеј 28:11.

_____

„Овие војници изгледале чудно. Треперејќи од страв и со бледи лица, сведочеле за Христовото воскресение. Војниците раскажале сè онака како што виделе. Тие немале време да мислат или да зборуваат ништо друго освен вистината. Тие болно рекле: „Оној што беше распнат на крст беше Божји Син. Го чувме ангелот кој го прогласи за небесно Величество, за Цар на славата". — *Копнежот на вековите, стр. 781.*

5. ИЗМАМА ЗА ДА СЕ ИЗБЕГНЕ СООЧУВАЊЕ СО РЕАЛНОСТА — Чет, 13 ное

а. Што направиле свештеничките поглавари за да ја спречат веста за воскресението да се прошири понатаму? (Матеј 28:12–15).

_____

„Лицата на свештениците биле како лица на мртовци. Кајафа се обидел да зборува. Неговите усни се движеле, но тој не изговорил ништо. Војниците се подготвувале да излезат од судницата, кога еден глас ги задржал. Конечно, Кајафа успеал да проговори. 'Чекајте, чекајте,' рекол тој. 'Никому не зборувајте за она што сте го виделе'.

Тогаш, на војниците им било предложено да шират лажни гласини. Свештениците им рекле: 'Кажете, дојдоа Неговите ученици ноќе и Го украдоа додека ние спиевме'. Со тоа свештениците сами се измамиле. Како војниците можеле да кажат дека учениците го украле телото додека тие спиеле? Ако спиеле, како можеле да го знаат тоа? И кога учениците би го украле Христовото тело, зар свештениците не би биле први што би ги осудиле? Или, кога стражарите би спиеле покрај гробот, зар свештениците не би биле први што ќе ги обвинат кај Пилат?

Војниците биле згрозени од помислата да навлечат на себе обвинение дека спиеле на стража. Ова било казниво со смрт. Дали лажно да сведочат, да го мамат народот и да ги изложат на опасност своите животи? Зар будно не ја држеле својата заморна стража? Како можат да го поднесат судскиот процес и лажно да се заколнат, дури и од љубов кон парите?

За да го замолчат сведоштвото од кои се плашеле, свештениците им ветувале на стражарите дека ќе ги заштитат и велеле дека и Пилат, како и тие, не сака да се шират такви гласини. Римските војници им ја продале својата чесност на Евреите за пари. Тие се појавиле пред свештениците носејќи една најпотресна вест на вистина; заминале натоварени со пари и со лажен извештај на усните што за нив го исконструирале свештениците". — *Копнежот на вековите, стр. 781,782.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА — Пет, 14 ное

1. **Како можам да му помогнам на Божјото дело како Никодим и Јосиф од Ариматеја?**
2. **Што можам да научам од внимателно сложените погребни облеки?**
3. **Како може да бидам во опасност да го издадам својот интегритет како римските војници?**
4. **Опиши го искуството на стражарите кај гробот.**
5. **Објасни ги противречностите содржана во лагата на свештениците?**

Исус им се јавува на учениците

„...Се зарадуваа тогаш учениците, штом Го видоа Господа" (Јован 20:20, последниот дел).

Предлагаме да прочитате: *Копнежот на вековите, стр. 788–806: Христовите поуки, 40-43.*

„Прва Христова задача на Земјата по Своето воскресение била да ги осведочи Своите ученици во Својата несмалена љубов и нежна грижа за нив." — *Копнежот на вековите, стр. 793.*

1. ЧУДО КАЈ ГРОБОТ

Нед, 16 ное

а. Додека Марија Магдалена плачела, таа застанала и погледнала во гробот. Што видела таму? Јован 20:11–13.

_____

_____

б. На кого и на кој начин Исус прв му се открил? Јован 20:14–18.

_____

„Со очи замаглени од солзи, Марија здогледала лик на еден човек и мислејќи дека тој е градинар, рекла: „Господине, ако си го зел ти, кажи ми каде си го положил и јас ќе го земам". Ако се сметало дека гробот на богаташот е премногу голема почест за Исуса тогаш таа сама ќе најде место за Него. Постоел еден гроб што се испразнил благодарение на Христовиот глас, гробот каде што Лазар почивал. Зар таму не би можела да пронајде место за да го погреба својот Господ? Чувствувала дека во нејзината длабока тага грижата за Неговото драгоцено, распнато тело би и донела голема утеха.

Меѓутоа, Исус со Својот добро познат глас, и рекол: „Марија". Сега сфатила дека Оној што и се обратил не е странец и, откако се свртела, Го здогледала пред себе живиот Христос." — *Копнежот на вековите, стр. 790.*

„Марија била прва на гробот по Неговото воскресение. Марија прва го објавила воскреснатиот Спасител." — *Копнежот на вековите, стр. 568.*

2. НА ПАТОТ КОН ЕМАУС

Пон, 17 ное

а. Што се случувало додека двајца Христови ученици патувале кон селото Емаус? Јован 24:13–16.

_____

„(Двајцата ученици) сега се враќале во своите домови да размислуваат и да се молат. Таа вечер жалосно оделе по патот, разговарајќи за сцените од судењето и од распнувањето. Никогаш дотогаш не биле толку целосно обесхрабрени. Без надеж и вера, тие оделе во сенката на крстот.

Не отишле далеку на својот пат, кога им се придружил еден непознат човек. Меѓутоа, тие биле толку длабоко задлабочени во својата мрачнина и разочарување, така што не го загледале подобро." — *Копнежот на вековите, стр. 795.*

б. Опиши го разговорот што следел. Лука 24:17–24.

_____

„(Двајцата ученици) зборувале за поуките кои ги дал Христос, а за кои изгледало како тие да не биле во состојба да ги сфатат. Додека зборувале за она што се случило, Исус копнеел да ги утеши. Ја видел нивната тага, ги сфатил нивните противречни мисли што ги збунувале и што во нивните умови ја внесувале мислата: „Може ли тој човек, кој дозволил така да Го понижат, да биде Христос?" Не можеле да ја совладаат својата болка, па плачеле. Исус знаел дека нивните срца преку љубов се поврзани со Него и копнее да ги избрише нивните солзи и да ги исполни со радост и веселба. Но најпрво морал да им даде поуки кои тие никогаш нема да ги заборават." — *Копнежот на вековите, стр. 795, 796.*

в. Како Исус нежно им ги објаснил пророштвата на учениците? Лука 24:25–27.

_____

„Кога веднаш (Исус) би им се открил, нивните срца би биле задоволни. Во својата голема радост тие не би гладувале за ништо повеќе. Меѓутоа, било потребно да го сфатат сведоштвото дадено за Него преку симболи и пророштва од Стариот завет. На тоа мора да се заснова нивната вера. Исус не направил никакво чудо за да ги увери, туку Негово прво дело било да им го објасни Писмото. Во Неговата смрт тие гледале уништување на сите свои надежи. Сега врз основа на пророците им покажал дека токму тоа било најголем доказ за нивната вера." — *Копнежот на вековите, стр. 796-799.*

3. СРЦАТА ИМ ГОРЕА

Вто, 18 ное

а. Кога изгледало дека Исус ќе продолжи понатаму од Емаус, кој предлог му го дале двајцата ученици? Лука 24:28,29.

_____

„Кога учениците не би биле упорни во својот повик, тие не би дознале дека нивниот сопатник е воскреснатиот Господ. Христос никогаш никому не му го наметнува Своето присуство. Тој се грижи за оние на кои им е потребен. Тој со задоволство ќе влезе и во најскромниот дом и ќе го израдува и најпонизното срце. Меѓутоа, ако луѓето се премногу рамнодушни за да мислат на небесниот Гостин или не Го повикуваат да престојува кај нив, Тој продолжува понатаму. Така многумина се соочуваат со голема загуба. Тие не Го препознаваат Христа, како што не Го препознале ни учениците, додека оделе со Него по патот." — *Копнежот на вековите, стр. 800.*

б. Како и кога двајцата ученици конечно успеале да Го препознаат воскреснатиот Спасител — и како и ние можеме да доживееме таква радост? Лука 24:30–32.

_____

„Брзо им била приготвена едноставна вечера од леб. Лебот бил поставен пред гостинот, кој го зазел местото на чело на трпезата. Потоа ги испружил рацете за да ја благослови храната. Учениците биле многу изненадени кога нивниот сопатник ги раширил рацете токму онака како што тоа го правел нивниот Учител. Погледнале повторно и ете на Неговите раце ги виделе трагите од клиновите. Двајцата одеднаш извикале: 'Ова е Господ Исус! Тој воскресна од мртвите!'

Тие станале за да Му се фрлат пред нозе и да Му оддадат чест, но Тој исчезнал од нивниот поглед. Го погледнале местото каде што се наоѓал Оној, Кој неодамна бил положен во гроб и зборувале едни на други: „Не гореа ли нашите срца во нас додека патем ни зборуваше и ни го толкуваше Писмото?" — *Копнежот на вековите, стр. 800,801.*

„Има многу луѓе кои викаат по живиот Бог, копнеејќи за божественото присуство. Нека Божјата Реч му говори на срцето. Нека оние кои што досега слушале само за традиции, човечки теории и учења, го слушнат гласот на Оној кој што може да ја обнови душата за вечен живот...

Кога светите луѓе од стариот завет можеле да пружат таков блескав пример на верност, зарем оние кои ги осветлува со векови собирана светлина нема да пружат уште поблескаво сведоштво за силата на вистината?" — *Пророци и цареви, стр. 626.*

4. РЕВНОСТ ДА СЕ ПОДЕЛИ ВЕСТА

Сре, 19 ное

а. Штом двајцата ученици во Емаус Го препознале Исуса, што направиле веднаш? Лука 24:33–35.

„Не можеле повторно да седнат и да разговараат, бидејќи требале да им ја соопштат и на останатите таа голема вест. Исчезнал нивниот глад и замор. Го оставиле недопрен својот оброк и исполнети со радост веднаш тргнале по истиот пат по кој дошле, брзајќи да им ја однесат радосната вест на учениците во Ерусалим. Патот на некои места бил опасен, па тие се качувале на стрмните падини и се лизгале на мазните карпи. Тие не гледале и не знаеле дека ги штити Оној, Кој по тој пат патувал со нив. Со својот патнички стап во раката брзале, сакајќи да одат побрзо отколку што можеле. Ја губеле стазата и повторно ја наоѓале. Понекогаш трчале, понекогаш се сопнувале, оделе напред, а за сето тоа време во нивна непосредна близина се наоѓал Невидливиот сопатник.

Ноќта била мрачна, но нив ги осветлувало Сонцето на праведноста. Срцата им трепереле од радост. Им се чинело како да се наоѓаат во еден нов свет. Христос е жив Спасител. Не тагувале повеќе за Него како за мртовец. Христос е воскреснат тоа повторно и повторно го повторувале. Тоа била вест што ја носеле на оние кои тагувале. Морале да им ја раскажат прекрасната сторија од патот за Емаус. Морале да им кажат кој им се придружил попатно. Ја носеле најголемата вест која некогаш била дадена на светот, радосна вест на која се заснова надежта на човештвото за време и за вечноста.“ — *Копнежот на вековите, стр. 801.*

б. Додека повеќето ученици се наоѓале во горната соба во Ерусалим, што се случило ненадејно? Лука 24:36–40; Јован 20:19–21.

„(Двајцата ученици) отишле во горната соба, каде што Исус ги поминал часовите од последната вечер пред Својата смрт... Вратата на собата била цврсто заклучена. Тропнале за да ги пуштат, но не добиле никаков одговор. Сè било тивко. Кога ги кажале своите имиња, вратата внимателно била отклучена, тие влегле, а со нив влегол и Оној, Кој бил Невидлив. Потоа вратата повторно била заклучена за да не влезат шпиони...

Одеднаш пред нив стоел уште една личност. Сите погледи биле насочени кон Странецот. Никој не тропнал за да влезе. Не се слушал никаков шум на чекори. Изненадени, учениците се прашувале што треба да значи тоа. Тогаш слушнале глас, кој можел да биде само гласот на нивниот Учител. Од Неговите усни се слушнале јасни и разбирливи зборови: ‘Мир вам’“. — *Копнежот на вековите, стр. 802,803.*

5. ДОВЕРЕНА ОДГОВОРНОСТ

Чет, 20 ное

а. Каква одговорност ѝ довери Исус на црквата во однос на постапувањето со грешниците и гревот? Јован 20:22,23.

„Меѓутоа, во оваа прилика Духот им бил даден со посебна цел. Тие не можеле да ги исполнат своите должности во врска со црквата, сè додека Христос не ги вдахнал со Својот Дух. Тој им доверил најсвета доверба...

На организираната црква Тој и дава одговорност за секој верник. Оние кои ќе паднат во грев црквата е должна да ги опоменува, да ги поучува и ако е можно, да ги обнови. 'Укорувај, предупредувај, охрабрувај,' кажува Господ, 'со сета долготрпеливост и поука'. (2. Тимотеј 4:2) Постапувајте верно со оние кои грешат. Опоменете ја секоја душа која е во опасност. Не дозволувајте некој да падне во самоизмама. Нарекувајте го гревот со неговото вистинско име. Зборувајте го она што го кажал Бог во поглед на лажењето, кршењето на саботата, кражбата, идолопоклонството и сите други зла. 'Оние што чинат такви нешта, нема да го наследат Божјото царство'. (Галатјаните 5:21) Ако упорно останат во гревот, Небото ќе им го изрече судот што сте им го изрекле според Божјата Реч. Определувајќи се за гревот, тие се откажале од Христа. Црквата мора да им покаже дека не ги одобрува нивните постапки, инаку сама би Го обесчестила својот Господ. Таа мора да го каже за гревот она што Бог го вели за него. Таа мора да постапува со него онака како што и заповедал Бог и нејзините постапки ќе бидат потврдени на небото. Оној што го презира авторитетот на црквата, го презира авторитетот на Самиот Христос.

Меѓутоа, постои и една посветла страна на оваа слика. „На оние на кои ќе им ги простите гревовите, простени им се". Оваа мисла нека ви биде најважна. Во работата за заблудените секој нека го насочи својот поглед кон Христа. Пастирите секогаш нежно нека се грижат за Господовото стадо. На заблудените нека им зборуваат за милоста на Спасителот која проштава. Нека го поттикнуваат грешникот на покајание и вера во Оној, Кој може да даде простување." — *Копнежот на вековите, стр. 805,806.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 21 ное

1. Што можам да научам од тоа во кој час Марија Го побарала Исуса?
2. Објасни како Исус ги поучил двајцата патници на патот кон Емаус.
3. Што можам да научам од ревноста на овие двајца ученици?
4. Колку доследно го следам нивниот пример при одредување на приоритетите?
5. Како можам подобро да ја извршувам својата должност како дел од организираната црква?

Промени во карактерот

„Не биди неверлив, туку поверувај" (Јован 20:27, последниот дел).

Предлагаме да прочитате: *Сведоштва за црквата, том 1, стр. 328–338; Сведоштва за црквата, том 4, стр. 231–233.*

„Нашиот Спасител нема зборови на пофалба за оние кои во овие последни денови тешко веруваат, како што немал ниту за неверниот Тома." — *Сведоштва за црквата, том 2, стр. 696.*

1. ТОМИНО НЕВЕРУВАЊЕ

Нед, 23 ное

а. Како реагирал Тома на веста за Христовото воскресение и зошто треба да го надминеме таквиот став? Јован 20:24–25; 2 Тимотеј 2:8.

_____

_____

„Кога Исус првпат се сретнал со учениците во горната одаја, Тома не бил со нив. Тој слушнал што зборувале другите и добил изобилство докази за тоа дека Исус воскреснал од мртвите, но неговото срце било исполнето со мрачнина и неверие. Кога слушнал како учениците раскажуваат за прекрасниот начин на кој се покажал воскреснатиот Спасител, тој падна во уште подлабок очај. Ако Исус навистина воскреснал од мртвите, тогаш веќе нема надеж дека ќе се оствари земното царство. Покрај тоа, неговата суета била повредена кога мислел дека неговиот Учител им се јавил на сите ученици, освен на него. Одлучил да не верува и цела седмица го мачела потиштеност, која се чинела сè помрачна наспроти надежта и верата на неговите браќа...

Тој не сакал да гледа со очите на своите браќа, ниту да покаже вера, која би зависела од нивното сведоштво. Тој срдечно го љубел Господа, но дозволил љубомората и неверието да завладеат со неговиот ум и срце." — *Копнежот на вековите, стр. 806,807.*

„Сатаната секогаш е подготвен да ти ги подметнува сите можни сомневања; но ако твоите очи се отворени со вера, ќе најдеш доволно докази за вера. Меѓутоа, Бог никогаш не ги отстранува сите причини за сомневање... Исус никогаш не го пофалил неверството, ниту некогаш препорачал сомневање." — *Сведоштва за црквата, том 4, стр. 232,233.*

а. Што можеме да научиме од начинот на кој Исус со љубов ја зацврсти верата на Својот сомничав ученик? Јован 20:26–28.

_____

„Некои ученици во тоа време привремено престојувале во споменатата соба, а навечер се собирале сите со исклучок на Тома. Една вечер Тома одлучил да се состане со другите. И покрај сето свое неверие, тој негувал извесна надеж дека радосната вест е вистинита. Додека вечерале учениците разговарале за доказите кои Христос им ги дал во пророштвата. 'Додека вратата беше затворена, дојде Исус, застана среде нив и рече: Мир вам!'

Свртувајќи се кон Тома, Исус рекол: 'Пружи го својот прст ваму и гледај ги Моите раце. Подај ја својата рака и стави ја во Моите ребра и не биди повеќе неверлив, туку верувај'. Овие зборови покажале дека на Исуса му се познати и мислите и зборовите на Тома. Сомнежливиот ученик знаел дека никој од неговите другари не Го видел Исуса една седмица. Тие не можеле да му раскажат на Учителот за неговото неверие. Во Оној, Кој стоел пред него го препознал својот Господ. Веќе не барал никаков друг доказ. Неговото срце заиграло со радост и фрлајќи се пред Исусовите нозе, тој извикал: 'Господ мој и Бог мој'". — *Копнежот на вековите, стр. 807,808.*

б. Како треба да се однесуваме кон оние кои денес се сомневаат во сегашната вистина – вклучувајќи го и сомнежот во Духот на пророштвото? 2 Тимотеј 3:10.

„Некои, како што ми е покажано, се подготвени да ги прифатат визиите во печатен облик судејќи за дрвото според неговите родови. Други, слично на неверниот Тома, не можат да веруваат ниту во објавените Сведоштва, ниту ги прифаќаат доказите врз основа на сведочењето на другите, туку мораат лично да видат и самите да се осведочат. Таквите не смееме да ги отфрлиме, туку мораме трпеливо да им укажеме братска љубов сè додека не заземат одреден став: за или против. Ако тие стануваат против визиите иако немаат вистински сознанија за нив, ако во своето противење одат толку далеку што се противат на нешто за што немаат никакво искуство и гневно негодуваат кога оние што веруваат дека визиите се од Бога зборуваат за тоа на богослужењата, тешејќи се со поуките добиени на тој начин, - тогаш црквата треба да знае дека тие не се на вистинскиот пат. Божјиот народ не треба да попушта, жртвувајќи ја својата слобода поради таквите незадоволни личности." — *Сведоштва за црквата, том 1, стр. 328. .*

а. Каков нежен укор му упатил Исус на Тома? Јован 20:29. Која поука можеме да научиме од начинот на кој Исус се однесувал со скептичниот ученик?

„Верата на Тома би му била угодна на Христа, кога Тома би бил подготвен да верува врз основа на сведоштвата на своите браќа. Доколку светот денес го следи примерот на Тома, никој не би поверувал за спасение, бидејќи сите кои денес Го примаат Христа, мораат да го прават тоа врз основа на сведоштвата на другите.

Многумина кои се сомневаат, го правдаат својот став велејќи дека би верувале кога би имале таков доказ каков што добил Тома од неговите другари. Тие не увидуваат дека им е даден не само тој доказ, туку и нешто многу повеќе. Многумина, кои како Тома чекаат да се отстрани причината за нивните сомневања, никогаш нема да ја остварат својата желба. Тие постепено сè подлабоко тонат во неверувањето. Оние кои се навикнуваат да ја гледаат само мрачната страна, кои мрморат и се жалат, не знаат што прават. Тие сеат семе на сомнеж и затоа ќе мораат да жнеат жетва на сомневање. Во моментот кога верата и довербата се најнеопходни, многумина ќе се најдат себеси немоќни да се надеваат и веруваат.

Со својата постапка кон Тома Исус им дал поука на Своите следбеници. Неговиот пример покажува како треба да постапуваме кон оние чија вера е слаба и кои ги истакнуваат своите сомнежи. Исус не го опсипал Тома со прекори, ниту стапил во расправа со него. Тој се открил Себеси на оној што се сомневал. Тома бил многу неразумен кога поставувал услови за својата вера но, Исус во Својата великодушна љубов и обѕир ги отстранил сите бариери. Неверувањето ретко може да се победи со препирање, бидејќи тогаш се потпира на самоодбрана и наоѓа нова поддршка и оправдување. Но, дозволете Исус, во Својата љубов и милост, да се открие како распнатиот Спасител и од усните на многумина кои некогаш се противеле, ќе се слушне признавањето на Тома: 'Господ мој и Бог мој'". — *Копнежот на вековите, стр. 807, 808.*

б. Зошто се запишани Христовите чуда и знаци? Јован 20:30–31.

„Бог никогаш не бара да веруваме ако не ни пружи доволно докази на кои можеме да ја втемелиме нашата вера. Неговото постоење, Неговиот карактер, вистинитоста на Неговите зборови, сето тоа е поврзано со доказите коишто му се обраќаат на нашиот разум; а такви докази има многу. Сепак, Бог не ја отстранил можноста за сомневање. Нашата вера мора да почива на личната осведоченост, а не на набројување на доказите. Оние што сакаат да се сомневаат ќе имаат можност, додека пак оние кои навистина копнеат да ја запознаат вистината, ќе најдат изобилство од докази на кои можат да ја потпрат својата вера." — *Патот кон Христа, стр. 105.*

4. ПОКРАЈ МОРЕТО

Сре, 26 ное

а. Во какви околности Исус им се откри на Своите ученици по третпат? Јован 21:1–3.

_____

б. Како Исус им се приближил на учениците додека ловеле риба, што им рекол – и каков бил резултатот? Јован 21:4–6.

_____

_____

„Тоа што им рекол да ги фрлат мрежите од десната страна на чамецот, било кажано со одредена цел. Тој стоел токму од таа страна на брегот. Тоа била страната на верата. Ако работат во заедница со Него Неговата божествена моќ соединета со нивните човечки напори тогаш успехот не може да изостане." — *Копнежот на вековите, стр. 810.*

б. Што се случило кога им се отворија очите на учениците за да Го препознаат Исус? Опиши го разговорот што следел меѓу Него и Петар. Јован 21:7–17.

_____

„Петар во една прилика изјавил: 'Ако сите се соблазнат поради Тебе, јас нема никогаш да се соблазнам'. (Матеј 26:33) Меѓутоа, сега дал поверна оценка за себе. Тој рекол: 'Да, Господе, Ти знаеш дека Те љубам'. Тука немало никакво бурно уверување дека неговата љубов е поголема од љубовта на неговите браќа. Сега веќе не давал свое лично мислење за својата преданост...

Три пати Петар отворено се откажал од својот Господ и три пати Исус добил од него цврсто уверување за неговата љубов и лојалност, упатувајќи му го тоа прашање, како остра стрела во неговото рането срце. Пред насобраните ученици, Исус ја открил длабочината на Петровото покајание и покажал колку длабоко се понизил ученикот кој некогаш се фалел". — *Копнежот на вековите, стр. 811,812.*

„(Петар) секогаш бил подготвен да ги коригира другите и да донесува свој суд пред да има јасна претстава за себе или за она што треба да го каже. Меѓутоа, обратениот Петар бил многу поинаков. Тој го сочувал својот поранешен жар, но Христовата благодат правилно ја насочила неговата ревност. Тој веќе не бил избувлив, самоуверен и вообразен, туку спокоен, трпелив и поучлив. Тогаш бил во состојба да ги храни јагнињата и овците во Христовото стадо." — *Копнежот на вековите, стр. 812.*

5. ОБНОВА НА ОДНОСОТ

Чет, 27 ное

а. Која пророчка изјава ја изговорил Исус за Петар? Јован 21:18–19. Како подоцна се исполнило тоа пророштво?

_____

„Петар многу малку знаел до какви височини и длабочини овој пат ќе Го поведат Христовите нозе. Петар не се одржал кога наишла пробата, но повторно ќе му биде дадена можност да ја докаже својата љубов кон Христа. За да зајакне за последната проба на својата вера, Спасителот му ја открил неговата иднина. Му кажал дека по неговото корисно живеење, кога годините на животот ќе ја исцрпат неговата сила, навистина ќе го следи својот Господ...

Исус го запознал Петра со начинот на кој ќе умре. Претскажал дека и рацете ќе му бидат раширени на крст. Повторно му наложил на Својот ученик: 'Следи Ме!' Ова откровение не го обесхрабрило Петар. Тој бил подготвен да претрпи секаква смрт за својот Господ." — *Копнежот на вековите, стр. 815.*

„Како Евреин и странец, Петар бил осуден на јавно изложување на маки и распнат на крст. Очекувајќи ја таа ужасна смрт, апостолот си спомнувал за својот голем грев што се откажал од Исуса при неговото сослушување и судење. Иако некогаш толку нерадо го признавал крстот, тој сега со радост го полагал својот живот, сметајќи дека за него, кој се откажал од својот Господ, преголема е честа да умре онака како што умрел неговиот Учител. Петар најискрено се покајал за тој свој грев и Христос му простил, што најдобро се гледа од големиот налог што му го доверил - да ги пасе овците и јагнињата на неговото стадо. Меѓутоа, сам Петар тоа себеси никогаш не можел да си го прости. Дури ни помислата на ужасната агонија во последниот час не ја намалила горчината на неговата тага и каење. Како последна милост од своите џелати, тој молел на крстот да го распнат со главата свртена надолу. Таа молба му била прифатена, и така умрел големиот апостол Петар." — *Делата на апостолите, стр. 537.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 28 ное

1. **Како би можел да западнам во ист сомнеж и малодушност како Тома?**
2. **Што треба да научам од начинот на кој Исус се однесувал со сомничавиот Тома?**
3. **Зошто љубовта е поубедлива од расправијата?**
4. **Кои била Христовата цел со направеното чудо со рибите?**
5. **Опиши ја промената во однесувањето на ставот на Петар по неговото обраќање.**

Дар од првата сабота

Сабота, 6 декември 2025.

За реновирање на студиото на 21M Media

На што денес е насочено вниманието на многу луѓе? На екраните! Тие доаѓаат во сите форми и големини и станаа неопходна технологија за ширење на информации ширум светот. Од почетокот на револуцијата со паметните телефони, овие екрани станаа поперсонални од кога било. Денес, повеќе од половина од вкупно 8 милијарди луѓе на светот носат екран во својот џеб, сè повеќе потпирајќи се на него за да се движат и да комуницираат со светот околу себе. Особено значајно е тоа што овие екрани станаа личен прозорец кон светот – начин за стекнување знаење и „вистини" што се однесуваат на најдлабоките аспекти од животот. Каква исклучителна можност имаме денес: евангелието на Исус Христос – најважната вистина за човечкиот живот – да биде достапно токму преку тие екрани, тие „прозорци" кон светот, во кои секојдневно со копнеж гледаат милиони луѓе барајќи надеж, смисла и вистина.

21st Missionary е првата медиумска служба на Реформното движење на Адвентистите на седмиот ден во Северна Америка. Основана е со цел евангелието да се пренесе јасно и ефикасно преку современите средства за комуникација. Преку нашата апликација „21M Church App" креираме и објавуваме: дигитални трактати, подкасти, видеа, музика и други мултимедијални содржини со цел да го споделиме евангелието на Исус Христос на начин што е релевантен за нашето време. Сè уште сме во процес на изградба и опремување на нашето медиумско студио, што значително ќе помогне во унапредувањето на ова дело. Посетете www.21stmissionary.org за да ја преземете нашата апликација и да дознаете повеќе за нашата мисија.

„Светлината што денес нè осветлува е поголема од светлината што ја имале нашите татковци. Ние од Бога не можеме да очекуваме признание и пофалба ако правиме само онолку колку што правеле нашите татковци. За да бидеме од Бога прифатени и благословени мораме да земеме пример од нивната верност и ревност - користејќи ја денешната светлина како што тие ја користеле онаа што ја имале во нивното време - и правејќи го тоа што тие би го правеле кога би живееле во нашите денови". – *1 Сведоштво, 262*.

„Проучувајте, планирајте и создавајте методи за да допрете до луѓето таму каде што се. Мора да направиме нешто што излегува од вообичаеното. Треба да го привлечеме вниманието. Мораме да бидеме крајно сериозни." – *Евангелизам, 101, 102*.

Дарот за Првата сабота денес е наменет за довршување на нашето медиумско студио, каде што произведуваме мисионски материјали. Вашиот дарежлив прилог ќе ни помогне значително да продолжиме со мисијата на споделување на евангелието со светот!

Одделот за медиуми при Конференцијата на Северна Калифорнија

Возљубен ученик

„И животот се јави, и видовме, и сведочиме, и ви го навестуваме вечниот живот, кој беше во Отецот и нам ни се јави“ (1 Јованово 1:2).

Предлагаме да прочитате: *Сведоштва за црквата, том 5, стр. 236–248.*

„Јован, саканиот ученик, повеќе од сите други се предал на силата на тој (Христовиот) чудесен живот.“ — *Копнежот на вековите, стр. 250.*

1. ЈОВАНОВИОТ КАРАКТЕР

Нед, 30 ное

а. Кои сериозни карактерни недостатоци биле воочливи кај Јован? Марко 3:17.

_____

_____

„Јован по природа ја немал таа нежност и благост на карактерот што се открила во неговиот подоцнежен живот. Претходно имал сериозни карактерни недостатоци. Не бил само горделив, самоуверен и славољубив, туку и импулсивен и ги пометел навредите. Тој и брат му биле наречени „синови на громот”. Омилениот ученик бил намрштен, одмаздлив и со критички дух.“ — *Делата на апостолите, стр. 539.*

б. Кое искуство ја открива осветољубивата природа на Јован и неговиот брат Јаков? Лука 9:51–56.

_____

_____

„Цел на Христовата мисија не била да ги присилува луѓето да го примат. Сатаната и оние што ги поттикнува неговиот дух настојуваат да вршат насилство над совеста на луѓето. Под изговор дека ревнуваат за правдата, луѓето, кои се во сојуз со лошите ангели, понекогаш им нанесуваат страдања на своите ближни наметнувајќи им сосила поими за религијата. Меѓутоа, Христос секогаш покажува само милост и придобива само со љубов. Тој не може да дозволи никаков соперник во душата, ниту може да прифати делумна служба; сака само доброволна служба и доброволно потчинување на срцето - принуда која се вика љубов.“ — *Делата на апостолите, стр. 541.*

а. Што треба да научиме од молбата во која учествувал и апостол Јован, а која замалку предизвикала сериозна поделеност меѓу апостолите? Марко 10:35–37; 9:35.

_____

„Во една прилика Јован се впуштил во дискусија со своите браќа за тоа кој од нив би требал да биде најголем. Тие не сакале нивните зборови да допрат до ушите на Учителот. Меѓутоа Исус ги читал нивните срца, и ја искористил таа можност на своите ученици да им пружи поука за понизноста. Тоа не важело само за онаа мала група која ги слушала Неговите зборови, туку била изговорена за доброто на сите Негови следбеници до крајот на времето. 'Па, како седна, ги повика дванаесетте и им рече: Кој сака да биде прв, нека биде последен од сите, и на сите слуга!'" (Марко 9:35).

Оние кои поседуваат Христов дух, нема да имаат амбиција за заземање на положба над своите браќа. Оние кои се мали во своите очи, ќе станат големи во Божјите очи.." — *Посветен живот, стр. 55,56.*

б. Која погрешна надеж ја поттикнала таа молба? Дела 1:6.

_____

„Иако Христос толку пати им ги повторувал поуките за природата на своето царство, тие млади ученици сè уште негувале надеж дека Месија ќе го заземе својот престол и својата царска власт ќе ја прилагоди кон постојните човечки желби." — *Делата на апостолите, стр. 541,542.*

в. На кој начин Христос го исправил Јован и останатите ученици? Марко 9:38–41.

_____

„Јаков и Јован сретнале човек кој, иако не бил признат Христов следбеник, истерувал ѓаволи во негово име. Учениците му забраниле да го прави тоа, сметајќи дека постапиле исправно. Но, кога му го соопштиле тоа на Христа, Тој ги укорил... Никој од оние кои на кој било начин покажале наклоност кон Христа, не требало да биде отфрлен. Учениците не смеат да бидат тесногради и со исклучив дух, туку мораат да ја покажат истата онаа широкограда наклоност што ја виделе кај својот Учител. Јаков и Јован сметале дека, постапувајќи така кон тој човек, ја бранат честа на својот Господ. Но сега почнале да увидуваат дека всушност биле љубоморни. Ја увиделе својата грешка и го прифатиле укорот." — *Делата на апостолите, стр. 543,544.*

а. Што му се случило на Јован додека го набљудувал Христовиот карактер – и што треба да научиме од тоа? 1 Јованово 1:2,3.

_____

_____

„Набљудувајќи ја од ден на ден Исусовата нежност и трпеливост, која била во спротивност со неговиот избувлив дух и слушајќи ги неговите поуки на понизност и трпение, го отворил своето срце на божественото влијание и станал не само слушател, туку и извршител на зборовите на Спасителот. Неговото „'јас' било сокриено во Христа. Научил да го носи Христовиот јарем и Неговото бреме.

Исус ги укорувал Своите ученици, ги опоменувал и ги преду-предувал, но Јован и неговите браќа не го напуштале; и покрај укорите, избрале да бидат со Исуса. Спасителот не ги напуштил поради нивните слабости и грешки. Тие до крај ги делеле Неговите неволји и се поучувале од Неговиот живот. Набљудувајќи го Христа, нивниот карактер се преобразил." — *Копнежот на вековите, стр. 295,296.*

„Можат да постојат различни недостатоци во карактерот на некои поедини личности, па сепак кога некој ќе стане вистински Христов ученик, силата на божествената милост прави од него ново создание. Христовата љубов го преобразува и посветува. Меѓутоа доколку личностите тврдат дека се христијани, а нивната религија не ги прави да бидат подобри луѓе и жени во сите односи од животот - живи претставници на Христа во делата и карактерот - тогаш тие не Му припаѓаат на Христа." — *Посветен живот, стр. 55.*

б. Откако беше преобразен од Христовата љубов, каква порака им остави Јован за сите верници? 1 Јованово 2:3–5; 3:18; 4:7,16.

_____

_____

„Јован се трудел на верниците да им ги објасни возвишените предимства што се стекнуваат ако се негува и се покажува дух на љубов. Ако го исполни срцето, таа спасоносна сила управува со сите побуди, и оној што ја поседува го издигнува над расипаното влијание на светот. Ако ѝ дозволат на таа љубов да се развие и да стане движечка сила во нивниот живот, верниците ќе имаат целосна доверба и надеж во Бога и во начинот на кој Тој постапува со нив. Тогаш можат да му пристапат со целосна сигурност со вера, знаејќи дека од него ќе добијат сè што е потребно за сегашно и за вечно добро." — *Делата на апостолите, стр. 551,552.*

4. ШТО Е СО НАС? Сре, 3 дек

а. Како и во случајот со Јован, кое опасно зло владеело во црквата во Коринт и на сличен начин лесно може да завладее и меѓу нас? 1 Коринтјаните 3:1–3.

_____

„Господ ѝ подарил голем благослов на Својата црква. Правдата бара таа да ги врати талентите со добивка. Бидејќи се зголемија богатствата на вистината, што ѝ се доверени, се зголемија и нејзините обврски. Но наместо да ги користи овие дарови и сè повеќе да се усовршува и воздигнува, таа падна од висината што ја достигна уште во своето прво искуство. Промената на нејзината духовна состојба настана постепено и речиси незабележливо. Штом почна да го бара и да го вреднува пријателството на светот, нејзината вера почна да опаѓа, а сесрдната побожност да му отстапува место на мртвиот формализам. Секој чекор поблизу кон светот е чекор подалеку од Бога. Кога луѓето станаа горди и почнаа да копнеат за светски почести, Христовиот Дух исчезна и се појавија неслога и раздор ја рушат и ја слабеат црквата." — *Сведоштва за црквата, том 5, стр. 240*.

„Кога разумот е растроен од завист и кавга не е можно да ги сфати големите духовни вистини од Божјата Реч." — *Сведоштва за црквата, том 5, стр. 241*.

б. Како сме повикани на нешто што е повозвишено од тоа? Галатјаните 5:13–16?

_____

„Во Божјиот план нема место за себично ривалство." — *Воспитување, стр. 225*.

„Христијаните треба да знаат дека имаат верска должност да го победуваат во себе духот на завист и нељубезност. Тие треба да се радуваат доколку некој нивен брат поседува добар глас и углед, па дури ако тоа го фрла во сенка нивниот карактер и нивните достигнувања. Сатаната бил прогонет од небото заради својата гордост и славољубие. Овие зла се длабоко вкоренети во нашата изопачена природа и ќе го затемнат секое добро дело и ќе доведат до пакост и раздор доколку не ги искорениме.

Ние треба да копнееме за вистинска побожност, а не за величие. Оние кои го имаат Христовиот дух ќе имаат и скромно мислење за себе. Тие ќе работат за чистотата и напредокот на црквата и попрво ќе ги жртвуваат своите интереси и желби отколку да предизвикаат неслога меѓу своите браќа." — *Сведоштва за црквата, том 5, стр. 242*.

5. ВОСПИТУВАЊЕТО Е КЛУЧОТ

Чет, 4 дек

а. Како нашето воспитување може да ни помогне или да нè спречи кога сме во искушение да се препуштиме на дух на соперништво? 2 Коринтјаните 10:12; Филипјаните 2:3; Колосјаните 2:8?

_____

„Во нашите образовни установи требаше да се изгради влијание што ќе му се спротивстави на влијанието на светот и што нема да охрабрува попуштање на апетитот, себично задоволување на сетилата, гордост, амбиција, љубов кон облекување и покажување, љубов кон пофалби и ласкање, ниту стремеж кон високи награди и признанија како награда за добро учење. Сето тоа требаше да се обесхрабрува во нашите училишта. Ако децата се испраќаат во државни училишта, таквите нешта би било невозможно да се избегнат, бидејќи таму секојдневно би доаѓале во контакт со она што би го расипувало нивниот морал. Низ целиот свет постоело толку големо занемарување на правилното домашно воспитување, што повеќето деца во јавните училишта биле разуздани и длабоко потонати во пороци.

Делото што ние, како Божји народ, требаше да го извршиме по ова прашање, беше да основаме училиште и да го остваримe она дело што Исус Христос, преку столбот од облак, го одредил како мисија на Својот народ – да ги воспитуваме и образуваме нашите деца и млади да ги почитуваат Божјите заповеди. Очигледното непочитување на Божјиот закон во светот го расипувало моралот дури и на оние што тврделе дека го држат Божјиот закон. Но ние сме повикани да го следиме примерот на Авраам. За него Господ рекол: „Затоа што го избрав за да им заповеда на синовите свои, и на домот свој по себе, да одат по патот Господов и да извршуваат правда и суд, и Господ ќе го исполни (сè) она, што му го вети на Авраам".

Авраам мораше да ја напушти својата земја и куќата на својот татко и да живее како странец во туѓа земја, за да може успешно да воведе нов начин на живот во своето домаќинство." — *Fundamentals of Christian Education, p. 286.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 5 дек

1. Кои негативни црти од карактерот Христос сака да ги преобрази во мене?
2. Како треба да реагирам кога изгледа дека другите не ме ценат?
3. Што можам да научам од главниот фокус на преобразениот Јован?
4. Зошто духот на ривалство е толку сериозен проблем денес?
5. Како начинот на кој се воспитува едно дете може значително да го обликува неговиот живот?

Големиот налог

„Одете и научете ги сите народи, крштавајќи ги во името на Отецот, и Синот, и Светиот Дух, и учејќи ги да пазат сè што сум ви заповедал; и ете, Јас сум со вас преку сите дни до свршетокот на светот" (Матеј 28:19,20).

Предлагаме да прочитате: *Сведоштва за црквата, том 6, стр. 124,125; 294-298.*

„Овој евангелски налог претставува голема мисионерска повелба на Христовото царство. Должност на учениците била сесрдно да се заложат за луѓето и на сите да му го упатуваат повикот на милоста. Не чекајте, им било кажано, луѓето да доаѓаат кај вас, туку вие одете кај нив со божествената порака." — *Делата на апостолите, стр. 28.*

1. СРЕДБА ВО ГАЛИЛЕЈА

Нед, 7 дек

а. Одговарајќи на Христовиот повик, каде отидоа учениците? Матеј 28:10,16. Колкумина биле присутни на оваа средба? 1 Коринтјаните 15:6.

_____

„Налогот им бил даден на дванаесетминатa кога Христос се сретнал со нив во горната соба; но сега требало да биде даден на еден поголем број. На средбата одржана на една гора во Галилеја се собрале сите верници кои можеле да бидат повикани...

Во закажаното време на падината на гората во помали групи се собрале околу петстотини верници кои сакале да дознаат сè што можело да се дознае за Христа од оние кои Го виделе по Неговото воскресение. Учениците оделе од група до група, прераскажувајќи сè што виделе и слушнале од Исуса, резонирајќи од Светото Писмо, како што правел и Тој, кога зборувал со нив. Тома ја раскажал сторијата за своето неверие и како биле растерани неговите сомнежи. Одеднаш меѓу нив се појавил и Исус. Никој не бил во состојба да каже од каде и на кој начин дошол. Многумина од присутните никогаш порано не Го виделе, но на Неговите раце и нозе ги гледале трагите од распнувањето. Неговото лице било како Божјо лице и кога Го здогледале, Му се поклониле." —*Копнежот на вековите, стр. 818.*

2. ЗАПОВЕД ШТО НОСИ РАДОСТ

Пон, 8 дек

а. Кој повик треба да има големо влијание? Матеј 28:19,20 (првиот дел).

_____

„Учениците Му се поклониле уште пред да проговори; меѓутоа, Неговите зборови, излегувајќи од усните што биле затворени за време на смртта, ги проникнале со посебна сила. Сега Тој бил воскреснатиот Спасител.“ — Копнежот на вековите, стр. 819.

„Стоејќи само еден чекор од Својот небесен престол, Христос им дал налог на Своите ученици: „Дадена ми е сета власт на Небото и на Земјата,“ рекол Тој. „Одете и научете ги сите народи”. „Одете насекаде низ светот и проповедајте го евангелието на секое создание”. (Марко 16:15) Овие зборови биле повторени повеќепати за учениците да можат го сфатат нивното значење. Сите жители на Земјата големи и мали, богати и сиромашни треба да бидат осветлени од јасните и силни зраци на небесната светлина. Учениците требало да соработуваат со својот Откупител во делото на спасување на светот.“ — *Копнежот на вековите, стр. 818.*

б. Кое уверување е вклучено во Христовиот налог? Марко 16:16.

„Христовите зборови изговорени на падината на гората потврдувале дека Неговата жртва за човештвото била потполна и совршена. Условите на помирување на човекот со Бога биле исполнети; било извршено делото заради кое Тој дошол на овој свет. Тој бил на пат кон Божјиот престол, каде што ќе Му се поклонуваат и ќе Му служат ангелите, поглаварствата и силите. Тој го започнал Своето посредничко дело. Облечен со неограничена власт, им дал налог на Своите ученици." — *Копнежот на вековите, стр. 818.*

в. Со кои зборови апостол Петар ја потврдил оваа фундаментална вистина и какви биле резултатите? Дела 4:12.

„Исус Христос, мудроста и Божјата сила, биле предмет на секој нивни разговор. Неговото име - единствено име под небото со кое луѓето можат да се спасат - тие постојано го славеле и величеле. Го проповедале Христовото совршенство, како воскреснат Спасител, и нивните зборови проникнувале до срцето и ги придобивале мажите и жените за евангелието. Мноштво такви кои порано го поганеле името на Спасителот и ја презирале Неговата моќ, сега го призивале распнатиот Христос и станале Негови ученици." —*Делата на апостолите, стр. 594.*

3. „МИ СЕ ДАДЕ СЕКАКВА ВЛАСТ“ Вто, 9 дек

а. Што значат Христовите зборови: „Ми се даде секаква власт“? Матеј 28:18.

_____

„Таа сила не е намалена со течењето на годините, ниту исцрпена заради постојаното делување на Неговата преобилна благодат. Тој сè уште е наш жив Спасител за сите што веруваат во Него“. - *Копнежот на вековите, стр. 319*

„Кога цврсто ќе се потпреме на Христа, тогаш имаме власт и сила која ниедно човечко суштество не може да ја одземе. Зошто е тоа така? - Затоа што сме соучесници во божествената природа. Затоа што сме ја избегнале расипаноста која владее во светот заради телесните желби - учесници во природата на Оној што дошол на оваа Земја облечен во човечка природа, за да стане поглавар на човечкиот род и изгради карактер без ниедна дамка на грев.

Зошто мнозина меѓу нас се толку слаби и неделотворни? Затоа што го насочуваме погледот само на себе, затоа што го проучуваме сопствениот карактер, затоа што се трудиме да си направиме место за себе, за својата личност и за своите особини, наместо да го проучуваме Христа и Неговиот карактер". — *Сведоштва за црквата, том 9, стр. 187.*

б. Како ја добиваме силата од Христос? Филипјаните 4:13; Евреите 12:1,2.

_____

_____

„Примена во душата, Божјата Реч ги обликува мислите и влијае на развојот на карактерот.

Гледајќи постојано на Исуса со окото на верата ние стануваме посилни. Бог ќе му даде најдрагоцени откровенија на Својот гладен и жеден народ. Таквиот ќе увиди дека Христос е личен Спасител. Кога се хранат со Неговата Реч, луѓето увидуваат дека таа е дух и живот. Речта ја уништува вродената земна природа и дава нов живот во Исуса Христа. Светиот Дух доаѓа како Утешител на душата. Со помош на Неговата благодат што преобразува, во ученикот се репродуцира Божјиот лик и тој станува ново создание. Љубовта доаѓа на местото на омразата, а срцето станува слично на Бога. Тоа значи да се живее „од секој збор што излегува од Божјата уста”. Тоа значи да се јаде Лебот што слегува од Небото." — *Копнежот на вековите, стр. 390,391.*

4. ОДЕЊЕ НАПРЕД

Сре, 10 дек

а. Што се подразбира под зборовите „Одете“ и „научете“? Матеј 28:19 (првиот дел).

_____

„Повикани сме да го подигнеме својот поглед и на пределите од другата страна. Христос го срушил ѕидот на одвојување, поделеноста од националните предрасуди и не учи да ги сакаме сите членови на човечкото семејство. Тој ги подига луѓето од тесниот круг што ја одредува нивната себичност и ги укинува сите територијални граници и вештачки создадени бариери во општеството. Тој не прави никаква разлика помеѓу соседите и странците, помеѓу пријателите и непријателите. Тој не учи дека секому кому му е потребна помош да го сметаме за свој брат, а цел свет за свое работно поле." —*Копнежот на вековите, стр. 823.*

б. Кое ветување Исус го додал на мисионскиот повик – и што значи тоа за нас? Матеј 28:20 (последниот дел).

„На црквата и е ветено Христово присуство, ако активно го извршува Неговото дело." —К*опнежот на вековите, стр. 825.*

„Тој се погрижил за сè што било потребно за да продолжи делото и на Себе ја презел одговорноста за неговиот успех. Сè додека ја слушаат Неговата Реч и работат поврзани со Него, не можат да доживеат неуспех. Одете кај сите народи, им наложил Тој. Одете до најоддалечените места на Земјата и знајте дека и таму ќе бидам присутен. Работете со вера и доверба, бидејќи никогаш нема да дојде време кога ќе ве оставам.

Во налогот што Христос им го дал на Своите ученици се вклучени сите верници. Тој ги вклучува сите верници во Христа до крајот на времето. Фатална е заблудата да се претпоставува дека делото на спасение на душите зависи само од ракоположениот проповедник. Евангелието е доверено на секој што добива небесно вдахновение. Секој што ќе го прими Христовиот живот е ракоположен да работи за спасение на своите ближни. Заради тоа е основана црквата и секој што ќе го прифати на себе светиот завет, се обврзува дека ќе биде Христов соработник." —*Копнежот на вековите, стр. 822.*

„Дали сте Христови соработници? Можете ли поради Него да не поднесувате страдања, жртви и искушенија? Ви се пружа можност да правите добра за душите на младината и заблудените. Ако видите некој чии зборови или однесување покажуваат дека се одвоил од Бога, не го прекорувајте. Не е ваше да осудувате, туку пријдете му и помогнете му.” – *Сведоштва за црквата, том 6, стр. 125.*

5. ШИРЕЊЕ НА ЕВАНГЕЛИЕТО

Чет, 11 дек

а. Која е библиската дефиниција на евангелието? Римјаните 1:16,17.

_____

„Простувањето и оправдувањето се едно исто. Со вера, еден бунтовник, дете на гревот и роб на сатаната, станува верен поданик на Исус Христос, не затоа што поседува вродена добрина, туку затоа што Христос го прифаќа како Свое посвоено дете. Простувањето за своите гревови грешникот прима затоа што тие гревови се пренесени на неговиот Застапник и Замена. Христос за таквиот му зборува на Својот небесен Отец: 'Ова е мое дете. Јас го избавив од смртната осуда и со својот живот му го гарантирав вечниот живот, заземајќи го неговото место и страдајќи за неговите гревови. Тој сега е мој возљубен син.' Така човекот, простувајќи се со гревот и облечен во прекрасните облеки на Христовата праведност, стои пред Бога без никаква мана.

Грешникот може да згреши, но тој не е отфрлен ниту оставен без милост. Неговата единствена надеж, сепак, се наоѓа во покајание пред Бога и вера во Господ Исус Христос." — *Reflecting Christ, p. 74.*

б. Зошто апостол Павле се сметал себеси за должник? Римјаните 1:14,15.

_____

„Во која смисла Павле се чувствувал како должник и на Јудејците и на Грците? Нему, како и на сите Христови ученици, му била доверена мисијата: 'Одете, значи, и научете ги сите народи, крштавајќи ги во името на Таткото и Синот и Светиот Дух, и поучувајќи ги да држат сè што сум ви заповедал; и еве, Јас сум со вас во сите денови до свршетокот на светот.'

Прифаќајќи Го Христос, Павле го прифатил и овој повик. Тој сфатил дека врз него лежи обврска да се залага за сите луѓе – за Јудејци и Грци, за учени и неуки, за оние што заземаат високи општествени положби, како и за оние што се наоѓаат на најниските нивоа во животот." — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1067.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 12 дек

1. Која мисија ми ја доверил мојот Господ во мојата сфера на дејствување?
2. Зошто сè уште не ја имам применo Христовата сила во нејзината полнота?
3. Кој предизвик и кое ветување ми ги упатува Господ денес?
4. Што значи Христовото име за Неговите следбеници?
5. Што значи „да се гледа кон Христос"?

Практично мисионство

„Оди дома кај своите, па раскажи им што стори Господ за тебе и како те помилува" (Марко 5:19. вториот дел).

Предлагаме да прочитате: *Сведошта за црквата, том 6, стр. 254-260; Сведошта за црквата, том 1, стр. 412.*

„Учениците требало да го започнат своето дело таму каде што се наоѓале." — *Копнежот на вековите, стр. 822.*

1. МНОГУ НАРОДИ СОБРАНИ

Нед, 14 дек

а. При која пригода исполнувањето на Христовото ветување за посебната сила што им ја наменил на Своите ученици, првпат било јасно видливо? Дела 2:1–4.

_____

„Светиот Дух, примајќи облик на пламени јазици, слегол врз собраните. Тоа бил пригоден симбол на дарот што им е даден тогаш на учениците и кој ги оспособил правилно и течно да зборуваат јазици кои до тогаш им биле наполно непознати. Појавата на пламен ја прикажувала сесрдната ревност со која учениците работеле и силата што ја придружувала нивното дело." — *Делата на апостолите, стр. 39.*

б. Зошто бил потребен дарот на јазици во таа прилика? Дела 2:5–11.

_____

„Во текот на своето раселување, Евреите биле расеани речиси низ сите делови на тогашниот населен свет, па во своето изгнанство научиле различни јазици. Во таа пригода многу од нив се нашле во Ерусалим, присуствувајќи на верските свечености кои штотуку се одржувале. На соборот биле застапени сите познати јазици на светот. Тоа шаренило на јазици би претставувало голема пречка за проповедањето на евангелието и затоа Бог на чудесен начин го надоместил овој недостиг на апостолите. Светиот Дух за нив го сторил она што тие сами не би можеле да го постигнат за време на целиот свој живот." — *Делата на апостолите, стр. 39,40.*

а. Што вели апостолот за вистинскиот дар на зборување на странски јазици? 1 Коринтјаните 12:28,30. Како се применува тоа денес?

„Меѓу нас има луѓе кои, без многу труд и без одлагање, би можеле да научат странски јазик и на тој начин да се оспособат за објавување на вистината меѓу другите народи. Во првобитната црква, мисионерите биле чудесно надарени со познавање на јазиците на народите кај кои биле повикани да ги проповедаат неисцрпните богатства на Христовата милост. Ако Бог тогаш бил подготвен на ваков начин да им помогне на Своите слуги, зарем треба да се сомневаме дека и денес Неговиот благослов ќе ги придружува нашите напори да ги оспособиме оние што имаат природна дарба и склоност за учење јазици – и кои, со соодветна поддршка, би можеле да им ја пренесат вистината на своите сонародници? Ќе имавме многу повеќе работници на странските мисионски полиња, ако оние што биле одговорни за тие области ги искористеа сите можности и таленти што им стоеле на располагање...

Може да се појави потреба, во одредени случаи, млади луѓе да учат странски јазици. Тоа најдобро се постигнува преку секојдневен контакт со луѓето од тој народ, додека истовремено одвојуваат неколку часа дневно за учење на јазикот. Но, ова треба да се смета само за привремен и неопходен чекор во подготовката на оние кои веќе се наоѓаат на мисионското поле и кои, со соодветна обука, можат да станат способни и посветени работници. Особено важно е да се охрабрат и вклучат оние што можат да го проповедаат евангелието на други народи користејќи го нивниот мајчин јазик.“ — *Gospel Workers, pp. 82, 83.*

б. Кои таленти Бог им ги ветил на Своите слуги, и што треба да направиме за да ги развиеме тие таленти? Ефесјаните 2:8; 1 Коринтјаните 12:7–11.

„На секој верник не му се даваат сите дарови... Меѓутоа, даровите на Духот му се ветени на секој верник во сообразност со неговите потреби во Господовото дело. Тоа ветување и денес е исто толку цврсто и веродостојно, како што било во времето на апостолите.“ — *Копнежот на вековите, стр. 823.*

„На Божјото дело му се потребни способни и практични луѓе — образовани и подготвени да служат како учители и проповедници на евангелието. Точно е дека некои поединци биле успешни во својата служба и без да завршат повисоко образование или колеџ; но колку поголем би бил нивниот успех, и колку покорисни и поефикасни би биле како работници, ако од самиот почеток ги развиле своите умствени способности преку соодветна обука.“ — *Gospel Workers, pp. 92.*

а. Зошто мисионските училишта се толку драгоцен ресурс, и која е првата должност на секој што сака ефикасно да го споделува евангелието? 2 Тимотеј 2:15.

„Работата на придобивање души за Христос бара темелна подготовка. Луѓето кои се вклучуваат во Божјото дело без претходно стекнато неопходно образование не можат да очекуваат најдобри резултати. Занаетчии, адвокати, трговци – луѓе од сите професии – се подготвуваат и стручно оспособуваат за работата што планираат да ја вршат. Деловната мудрост им налага да се обучат што е можно подобро. Ќе слушнеш од вешта кројачка колку долго учела и се трудела додека темелно не го совладала својот занает. Архитект ќе ти каже колку време било потребно да научи да проектира убава и функционална зграда. Истото важи за секоја професија што ја извршуваат луѓето.

Зар слугите на Христос треба да бидат помалку ревносни во подготовката и оспособувањето за едно дело што е бескрајно поважно од сите други? Зар треба да останат неподготвени и неискусни во врска со патиштата и средствата преку кои можат да придобиваат души? За тоа е потребно познавање на човечката природа, ревносно учење, внимателно размислување и искрена молитва – за да знаеме како да им се приближиме на луѓето и да им ги претставиме големите вистини што се од суштинско значење за нивното вечно добро." — *Gospel Workers, pp. 92*.

„Своите мали светилки можеме да ги запалиме само со свет оган од Божјиот олтар...

Божјите весници мораат долго да остануваат во молитва со Него за да бидат успешни во својата служба. Една постара жена еднаш слушала како верници зборуваат за успехот на нивниот проповедник. Го споменувале неговиот дар, начин на зборување и манирите како причина за неговиот успех. 'Не,' рекла старицата, 'јас ќе ви кажам во што е тајната на неговиот успех: нашиот проповедник е многу блиску поврзан со Семоќниот.'" — *Gospel Workers, pp. 255*.

б. Каква заштита им ветил Исус на Своите ученици кои заминувале да ја шират вистината? Марко 16:18 (првиот дел). Наведи пример кога тоа ветување се исполнило. Дела 28:1–5.

„Во тоа време (ранохристијанската ера) труењето често се практикувало. Несовесните луѓе не се двоумеле на таков начин да ги отстранат оние што стоеле на патот на нивните амбиции. Исус знаел дека животот на Неговите ученици ќе биде изложен на таква опасност. Многумина ќе ги предаваат на смрт Неговите сведоци и ќе мислат дека му вршат служба на Бога. Затоа Исус им ветил дека ќе бидат заштитени од таквата опасност." — *Копнежот на вековите, стр. 821*.

4. СЛУЖЕЊЕ НА БОЛНИТЕ

Сре, 17 дек

а. Кој бил резултатот од тоа што Исус му давал приоритет на исцелувањето на болните? Лука 4:38–39; 5:12–13; 6:6,10.

_____

_____

„Не се радувајте што имате моќ, за да не ја изгубите од вид својата зависност од Бога. Внимавајте да не бидете задоволни со себеси, и да не работите во сопствената сила, туку во духот и силата на својот Учител. Човекот секогаш е подготвен секој успех во делото да си го припише како своја заслуга, секогаш да си ласка себеси и да се издигнува и така во другите души не се создава впечаток дека Бог е сè и во сè... Кога ја увидуваме својата слабост, тогаш настојуваме да се потпреме на една сила која не е од нас." — *Копнежот на вековите, стр. 493*.

б. Што се случило со разјарената толпа кога Исус им се открил? Јован 18:6.

_____

_____

„За време на Својата служба, Исус поминувал повеќе време во лекување на болните отколку во проповедање. Неговите чуда сведочеле за вистинитоста на Неговите зборови дека не дошол да уништува, туку да спасува. Неговата праведност одела пред Него, а Господовата слава била Негова стража одзади. Каде и да одел, гласовите за Неговата милост оделе пред Него. Онаму каде што ќе поминел, оние кои биле предмет на Неговото сочувство се радувале на своето здравје и ја ставале на проба својата новостекната сила. Мноштва се собирале околу нив и од нивните усни сакале да слушнат за делата кои Господ ги извршил. Неговиот глас бил првиот звук, кој многумина некогаш го слушнале, Неговото име бил прв збор што некогаш го изговориле, Неговото лице прво, кое некогаш го виделе. Зошто тие не би го љубеле Исуса и не би му изразувале благодарност? Кога поминувал низ градовите и населбите, Тој бил како животворна струја што дава живот и радост секаде каде што одел." — *Копнежот на вековите, стр. 350*.

в. Следејќи го Христовиот пример, какво дело вршеле учениците? Дела 3:1–7; 9:32–34; 28:8–9.

_____

_____

5. ОЛЕСНУВАЊЕ НА ЧОВЕЧКИТЕ СТРАДАЊА

Чет, 18 дек

а. Кој далекусежен повик ни припаѓа нам сè до крајот на времето на милоста? Матеј 10:7,8; Марко 5:19; 16:18 (последниот дел); Лука 9:1,2.

_____

„Христовите следбеници треба да работат онака како што работел Тој. Ние треба да ги храниме гладните, да ги облечеме голите, да ги утешиме страдалниците и погодените. Ние треба да им служиме на очајните, да им влееме надеж на безнадежните. И на нас исто така ќе се исполни ветувањето: „Пред тебе ќе оди праведноста твоја и славата Господова ќе биде твоја стража одзади". (Исаија 58:8) Христовата љубов која се манифестира во несебична служба, има поголемо дејство во реформирање на оној што чини зло, отколку мечот или судот на правдата. Тие се потребни за да се влее страв на престапниците, но само мисионер исполнет со љубов може да постигне нешто повеќе од тоа. Прекорите често го прават срцето уште потврдо, но тоа ќе омекне под дејство на Христовата љубов. Мисионерот може да ги ублажи не само телесните болести, туку може да го доведе и грешникот кај Големиот Лекар, Кој ќе му ја очисти душата од лепрата на гревот. Бог одредил преку Неговите слуги да го слушнат Неговиот глас оние што се болни, кои се во неволја и кои се под власт на зли духови. Тој сака преку Своите човечки претставници да биде Утешител каков што светот не познава." — *Копнежот на вековите, стр. 350.*

б. Кој библиски принцип исто така влијае врз некои од методите преку кои се извршува Божјото дело? Проповедник 3:1; 8:5.

„Ќе се случуваат лажни исцелувања, кои ќе бидат прогласувани за божествени...

Затоа Господ одредил пат по кој Неговиот народ треба да го извршува делото на физичко исцелување во кокмбинација со проучувањето на Божјото слово. Треба да се основаат санаториуми, а со тие установи да бидат поврзани работници кои ќе го спроведуваат вистинското здравствено-мисионско дело."—*Medical Ministry, p. 14.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 19 дек

1. Зошто дарот на јазици бил неопходен во времето на апостолите?
2. Што правам со талантите што ми се доверени?
3. Како можам да го подобрам своето служење кон другите во областа на здравствено-мисионската работа?
4. Во какви околности Исус нуди заштита во смртоносни опасности?
5. Како можам да ја проширам својата корисност во делото на Господ?

Радост поради жетвата на душите

„Излези по патиштата и меѓу оградите и убеди ги да дојдат за да ми се наполни куќата" (Лука 14:23, вториот дел).

Предлагаме да прочитате: *Сведошта за црквата, том 6, стр. 305–312.*

„Секој што искрено го прифаќа евангелието добива света вистина која треба да ја споделува со светот. Верниот и на Бога посветен народ секогаш бил активен во мисионската работа." — *Делата на апостолите, стр. 109.*

1. ПОДГОТОВКА НА БОЖЈОТО ДОМАЌИНСТВО

Нед, 21 дек

а. Опишете ја духовната подготовка што е неопходна за успешна мисионска работа. Изреки 16:1; Дела 1:14 (првиот дел); 2:1.

_____

_____

„Првите ученици отишле да ја проповедаат Речта. Во својот живот, тие го откривале Христа. Господ работел со нив „и ја потврдуваше Речта со чудесата што ја придружуваа". (Марко 16:20) Меѓутоа, учениците се подготвувале за ова дело. Пред денот Педесетница тие се зближиле меѓусебно и ја отфрлиле секоја неслога. Тие биле еднодушни. Верувале во Христовото ветување дека ќе им биде даруван благословот и му се молеле на Бога со вера. Овој благослов не го барале само заради себе, туку ги притискала тежината за спасување на душите. Евангелието требало да се однесе до најдалечните места на Земјата и затоа го барале дарот на силата што им била ветена од Христа. Тогаш на нив се излеала силата на Светиот Дух и илјадници луѓе се обраќале во еден ден.

Така може да биде и сега. Наместо човечки шпекулации, нека се проповеда Божјата Реч. Христијаните треба да ги отфрлат своите меѓусебни несогласувања и во потполност да се предадат на Бога за спасување на изгубените. Нека со вера го бараат благословот и тој ќе дојде. Излевањето на Светиот Дух во деновите на апостолите бил 'ран дожд,' а резултатите биле величествени. Но, 'позниот дожд' ќе биде поизобилен." — *Копнежот на вековите, стр. 827.*

2. ПОДГОТОВКА ЗА ЖЕТВАТА

Пон, 22 дек

а. Опишете ги духовните болести што црквата мора целосно да ги совлада пред мноштвата новообратени да можат безбедно да ѝ се придружат. Лука 21:34; Матеј 24:48–50; 25:42–45.

_____

„За колку цркви, како за болни јагнишња, се грижат оние кои би требало да ги бараат загубените овци! За сето тоа време милиони и милиони души пропаѓаат без Христа.

Божјата љубов кон човекот се раздвижила до своите несфатливи длабочини и ангелите се вчудовидени кога гледаат дека оние на кои им е укажана толку голема љубов, само површно се благодарни. Ангелите се чудат што луѓето толку малку ја ценат Божјата љубов. Небото негодува заради немарноста која се манифестира кон човечките души. Дали сакаме да знаеме како Христос гледа на тоа? Што би чувствувале таткото и мајката кога би знаеле дека нивното дете се изгубило во студ и снег и дека било одминато и оставено да пропадне од оние кои можеле да го спасат? Зар тие не би биле длабоко ожалостени и многу лути? Зар не би ги обвинувале тие убијци со гнев жежок како нивните солзи и длабок како нивната љубов? Страдањата на секое човечко суштество се страдања на едно Божјо дете и оние кои не пружаат рака за помош на своите ближни кои пропаѓаат, го предизвикуваат Неговиот праведен гнев " — *Копнежот на вековите, стр. 825.*

б. Кој треба да биде вклучен меѓу примателите на Божјата милост? Лука 14:23; 2 Летописи 6:32,33.

„Христос им рекол на Своите ученици: 'Вие бевте очевидци на Мојот живот на самопожртвување во корист на светот. Бевте сведоци на Моите напори вложени за Израел. Иако не сакаа да дојдат кај Мене за да имаат живот, иако свештениците и поглаварите го направија со Мене она што сакаа, иако Ме отфрлија како што е претскажано во Писмото, Сепак уште еднаш ќе им биде дадена можност да Го примат Божјиот Син. Видовте дека секој што ќе дојде кај Мене, признавајќи ги своите гревови, го примам безусловно. Јас никогаш нема да го отфрлам оној што ќе дојде кај Мене. Секоја душа која го сака тоа, може да се помири со Бога и да добие вечен живот. На вас, Моите ученици, ви ја доверувам оваа порака на милост. Таа прво мора да му се објави на Израел, а потоа на сите народи, јазици и племиња. Таа треба да им се проповеда и на Евреите и на незнабошците. Сите што ќе поверуваат, треба да се соберат во една црква.'" — *Копнежот на вековите, стр. 821.*

3. ДОПИРАЊЕ ДО ИЗГУБЕНИТЕ

Вто, 23 дек

а. Опишете го Божјиот план за искрените луѓе кои не веруваат – незнабошци, пагани – но длабоко во душата вистински Го бараат. Евреите 11:6; Исаија 56:3–8.

„Помеѓу жителите на земјата, растурени по сите краишта на светот, живеат луѓе кои не ги свиткале колената пред Ваал. Како небесни ѕвезди кои се појавуваат само ноќе, овие верници ќе блескаат кога мракот ќе ја покрие земјата и темнината народот. Во незнабожечка Африка, во католичките земји на Европа и Јужна Америка, во Кина и Индија, на морските острови, во сите мрачни делови на земјината топка, Бог има во резерва мноштво избрани ѕвезди кои ќе блескаат среде мракот и јасно ќе му покажат на отпадничкиот свет колкава моќ на преобразување има покорувањето на Неговиот закон." — *Пророци и цареви, стр. 188, 189*.

„Во цел свет луѓето копнежливо го насочуваат погледот кон небото. Молитви, солзи и прашања се издигнуваат од душите кои копнеат за светлина, за Светиот Дух и за Божјата милост. Мнозина се наоѓаат на прагот на небесното царство, чекајќи само да бидат воведени." — *Делата на апостолите, стр. 109.*

б. Кое ветување им го дава Бог на сите што искрено веруваат? Римјаните 10:8–11. Што значи вистинска вера – и како се разликува од сомнежот и самозалажувањето? Римјаните 10:8–11; Второзаконие 6:6–9.

„Сатаната може, со одредени видови измами, да извршува дела што изгледаат како вистински чуда. Тој очекувал дека на тој начин ќе ги искуша Израелците во времето на нивното избавување од Египет. Упатствата што Мојсеј им ги дал на Израелците сè уште одекнуваат и денес: 'Овие зборови, што ти ги заповедам денес, да бидат во твоето срце и во твојата душа; и пренесувај им ги на децата свои и зборувај за нив, кога седиш дома и кога си на пат, кога си легнуваш и кога стануваш; и врзи ги на раката своја како знак, и нека ти бидат ознака над очите твои, и напишете ги врз надвратникот од вашите куќи и на вашите градски порти' (Второзаконие 6:6–9).

Кога ќе го доведеме својот живот во целосна послушност кон Божјиот закон, признавајќи Го Бога како свој врховен Водач и држејќи се за Христос како единствена надеж за праведност, тогаш Бог ќе дејствува во наша полза. Тоа е оправдување преку вера – оправдување скриено во тајна за која световниот човек не знае ништо и која не може да ја разбере. Лажливите заклучоци на световната мудрост и расправии се последица од влијанието на старата змија, но темелното проучување и практикување на Божјите заповеди ни отвора пат до небото и ни помага да го разликуваме вистинското од лажното. Таквата послушност ја извршува во нас Божјата волја и во нашиот живот внесува праведност и совршенство, какви што беа откриени во животот на Христос." — *Manuscript Releases, vol. 7, p. 357.*

4. ВИСТИНСКА ВЕРА

Сре, 24 дек

а. Како вистинската вера се разликува од лажната вера? Јаков 2:19–20; Галатјаните 5:6.

_____

„Вистинската вера секогаш дејствува преку љубов. Кога вашиот поглед постојано е насочен кон Голгота, тоа нема да ве наведе да седите мирно и да ги занемарите своите должности, ниту да се успиете во самоизмама, туку ќе ве поттикне на жива вера во Исуса — вера што се изразува преку дела и која ја чисти душата од нечистотијата на себичноста. Кога со вера ќе се фатиме за Христос, нашето дело дури тогаш започнува. Секој од нас има навики искривени од гревот кои мора да се надминат преку одлична борба. Од сите се очекува да се борат во добрата борба на верата. Ако некој е следбеник на Христос, тој не може да биде остар во однесувањето со другите. Не може да биде груб или прост во своите зборови. Не треба да биде самодоволен или горделив. Не може да биде жеден за власт, ниту да изговара остри зборови на осуда и критика.

Трудот на љубовта произлегува од делото на верата. Библиската вера значи постојано дејствување: 'Така треба да свети пред луѓето и вашата светлина, за да ги видат вашите добри дела и да Го прослават вашиот Отец небесен' (Матеј 5:16). Со страв и трепет градете го своето спасение, зашто Бог е Оној Кој во вас прави да сакате и да дејствувате според Неговата добра волја'. Затоа, треба да се стремиме да бидеме ревносни во добри дела. Зашто верниот Сведок вели: 'Ги знам делата твои' (Откровение 2:2).

Иако е вистина дека самата активност не може да ни го обезбеди спасението, исто така е вистина дека верата што нè соединува со Христос ја поттикнува душата на активност." — *Selected Messages, bk. 2, p. 20.*

б. Објасни го вистинското значење на тоа што всушност претставува крштевањето. Марко 1:4; 1 Петрово 3:21; Римјаните 6:4–9.

_____

_____

„Христос го направил крштавањето знак на стапување во Неговото духовно царство. Тој го направил неопходен услов кој мораат потполно да го исполнат сите оние кои сакаат да бидат признати како оние кои се потчинуваат на авторитетот на Отецот, Синот и Светиот Дух. Пред да најде во црквата свој дом, пред да премине преку прагот на духовното Божје царство, човекот мора да прими печат на божественото име: 'Господ наша праведност' (Еремија 23:6)." — *Сведошта за црквата, том 6, стр. 91.*

5. ЖЕТВА НА ДУШИ

Чет, 25 дек

а. Што треба да биде очигледно во животот на верникот пред крштевање? Дела 2:38; 8:36–37; Ефесјаните 4:22–23.

_____

_____

_____

„Крштавањето е најсвечено одрекување од светот. Оние кои се крстени во тројното име на Отецот, Синот и Светиот Дух јавно изјавуваат на самото влегување во својот христијански живот дека се откажале од службата на сатаната и дека станале членови на царското семејство, деца на небесниот Цар." — *Сведоштва за црквата, том 6, стр. 91.*

б. Кое ветување им е дадено на искрените верници и под кој услов? Матеј 1:21; 24:13; Јован 10:27–29.

_____

_____

_____

„Непријателот никогаш не може да го истргне од Христовата рака оној што со доверба се потпира на Неговите ветувања. Ако душата се доверува и живее во послушност, умот станува отворен за божественото влијание, и Божјата светлина продира во неа, просветлувајќи го разумот. Какви привилегии имаме во Исус Христос!

Треба будно да бдееме, очекувајќи го Господовото доаѓање. Секој момент треба верно да се искористи. 'А оној што истрае до крај, ќе биде спасен.'" — *Sons and Daughters of God, p. 351.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

Пет, 26 дек

1. Како да се подготвам за да ја извршам својата улога во исполнувањето на големата мисија?
2. Како можам да ја развивам вистинската вера?
3. Што значи спасението, како што е опишано во Матеј 1:21, за мене лично?
4. Објасни ја разликата помеѓу вистинска и лажна вера.
5. Што симболизира крштевањето?